

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

மார்ச் 2001 ஜீவியம் 6 மலர் 11

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்	பக்கம்
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV	2
இம்மாதச் செய்தி	15
லைப் டுவைன்	16
அன்பர் கடிதம்	22
அஜெண்டா	24
கன்சல்டன்சி	26
சிறு குறிப்புகள்	28
வாழ்க்கையிலும் மற்றும் ஆன்மீகத்திலும் நம் கண்ணிற்கும், அறிவிற்கும் தெரியாத பல அருமையான விஷயங்களை நாம் அனுமதித்தால் அன்னை நமக்கு உணர்த்தி வழங்குவார்	30
பகவானுடைய இதர நூல்கள்	37
சாவித்ரி	39
லைப் டுவைன் - கருத்து	41
அன்பர் அனுபவம்	43
ரௌடியின் மனம்	50
பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்	59

※ ※ ※

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV

கர்மயோகி

636) சக்தியை விரயம் செய்வது எல்லா நிலைக்கும் உண்டு. உடலுக்கு உணர்வு இருப்பதுபோல் மனத்திற்கு எண்ணமுண்டு. எதிர்பார்க்கும் எண்ணமும், அவசரமும் அதற்குச் சமமானவை. உடல் உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த, மனத்தின் பொறுமையின்மையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

அவசரம் அதிக விரயம்.

நாம் விரயத்தை முக்கியமாகக் கருதுகிறோம். இயற்கைக்கு விரயம் என்பதில்லை என்கிறார் அன்னை. மர்ச்சாமான் செய்பவன், ஒரு சாமான் உடைந்துவிட்டால், அல்லது கதவு அளவு பொருத்தமில்லாவிட்டால், அது வீணாகிறது என்கிறான். பேப்பர் கம்பனியில் (sheet making) பேப்பர் சரியாக வராவிட்டால், அதை சுருட்டி (pulp) பேப்பர் குழம்பில் போட்டுவிடுவார்கள். விரயம் என்பதில்லை. களிமண் பாணையாக உருவாகாவிட்டால், மீண்டும் களிமண்ணாகிறது. அங்கு விரயமில்லை. இயற்கைக்கு விரயம் என்பதில்லை. பல பொருள்களை, உருவங்களை, நிகழ்ச்சிகளை உற்பத்திசெய்ய இயற்கை முயல்கிறது. உருவானால், உருவமே பலன். உருவாகாவிட்டால் இயற்கையின் சக்தி, சக்தியுடன் சேர்ந்து மீண்டும் முயல்கிறது. விரயமில்லை.

திருச்சியிலிருந்து கோவைக்குப் போகும்பொழுது, தாமதமானால் வேலை கெட்டுவிடுகிறது. போகின்றவர் ஆபீஸில் வேலை செய்பவரானால், அன்றெடுத்த லீவு விரயமாகிறது. ஆனால் அதே பயணத்தைப் பொழுதுபோக்குக்காக வேலையில்லாதவர் ஏற்றுக்கொண்டால், தாமதமானால், விரயமில்லை. பவானியைப் பார்ப்பதற்கு பதிலாக ஈரோட்டைப் பார்க்கிறார். எங்கு தாமதமாகிறதோ அதைப் பார்க்கிறார். அதுவும் பொழுதுபோக்கு. வீட்டில் வேலையில்லை என்பதால் அங்கும் நஷ்டமில்லை. அதுபோல் இயற்கை ஆயிரம்

வழிகளில், ஆயிரம் நிகழ்ச்சிகளையும், உருவங்களையும், பொருள்களையும், மனிதர்களையும், எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும், தன்னைத் தானே அனுபவிக்க, தன் செயலைத் தான் அனுபவிக்க, தன் முயற்சியைத் தானே ரசிக்க, இரண்டு வயது குழந்தைபோல் துள்ளி விளையாடுவதால், இயற்கைக்கு விரயமில்லை. நாம் இயற்கையின் பகுதி. ஒரு குறிக்கோளை நாடிச் செயல்படுகிறோம். பல சமயம் அதுபோல் எதையும் நாடுவதில்லை. மகன் பட்டம் எடுக்க வேண்டும் எனில், ஒரு வருஷம் பாஸாகாவிட்டால், பட்டம் எடுக்கும் குறிக்கோள் ஒரு வருஷம் தள்ளிப் போகிறது. அந்த ஒரு வருஷம் வீணாயிற்று. பட்டம் எடுப்பது குறிக்கோளில்லை, படிப்பதே இலட்சியம் என்றால் 4 வருஷம் படித்தாலும் அது படிப்பு, 5 வருஷம் படித்தாலும் அது படிப்பு. விரயமில்லை.

நாம் எப்பொழுதும் ஒரு குறிக்கோளைக்(பலனை) கருதி செயல்படுவதால் அது தாமதமானால் விரயம் எனக் கருதுகிறோம். மனம் எண்ணத்தால் செயல்படுகிறது. கண், பார்வையால் செயல்படுகிறது. உடல், உணர்வால் செயல்படுகிறது. உடல், உணர்வு பலன் தர, உணர்வு கட்டுப்பட வேண்டும். கட்டுப்படாவிட்டால் செயலில்லை. செயல் இல்லாவிட்டால் பலன் இல்லை. காலையில் 10 மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் போக வேண்டிய பையன், 9 மணியிலிருந்து குறுக்கிடும் செயல்களைப் புறக்கணித்துப் பள்ளிக்குத் தயாராகி புறப்படுகிறான். அந்த நேரம் 'குமுதம்' வந்தால் பார்த்துவிட்டு வைத்துவிடுவான். அப்புறம் படிக்கலாம் எனத் தனக்கே சொல்லிக் கொள்வான். அண்ணன் அவனைப் புத்தகத்திற்கு அட்டை போட்டுக் கொடு எனில் சாயந்திரம் போட்டுத் தருகிறேன் என்பான். 9¾ மணிக்குக் கிளம்ப வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் அவனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. குமுதம் படிக்கும் ஆர்வம் கட்டுப்படுகிறது. அதனால் பள்ளிக்குப் போகிறான். பலன் வருகிறது. உணர்வு கட்டுப்பட்டால்தான் பலன். வெளி நிர்ப்பந்தத்திற்கு உணர்வு கட்டுப்படுவதைவிட, உள்ளிருந்து கட்டுப்பாடு எழுமானால், பலன் பதின்மடங்காகும். உடல் உணர்வு கட்டுக்கடங்காதது. பசி அவற்றுள்

முக்கியமானது. பயம் உலுக்கும். இனஉணர்வு கட்டுப்பாட்டிலிருக்காது. தூக்கம் நம்மை மீறிவிடும்.

உடலின் உணர்வும், மனத்தின் எண்ணமும் தொடர்புள்ளவை. உடலுக்கு உணர்வு என்பதுபோல் மனத்திற்கு எண்ணம் கருவி. மனம் உயர்ந்த கருவி. மனமே உடலை உற்பத்தி செய்தது. மனத்திற்கு உடல் கட்டுப்பட்டால், பலன் அதிகம். இன்று உடலுக்கு மனம் கட்டுப்பட்டிருப்பதால் பலன் சிறியது. எனவே மனத்தில் எண்ணம் கட்டுப்பட்டால், உடலில் உணர்வு கட்டுப்படும்.

எதிர்பார்ப்பதும், அவசரமும் மனத்தின் எண்ணங்கள். அவை கட்டுப்பட்டால் பொறுமையின்மை போய் பொறுமை வரும். மனம் கட்டுப்படும். அதனால் உடலுணர்வு கட்டுப்படும். அபரிமிதமான பலனுண்டு.

* * *

637) “திறமையான வேலை யோகமாகும்” - திறம்பட வேலை செய்தால் செயலில் நேரடி ஞானம் பிறக்கும்.

“நேரடியான ஞானம் செயலில் மறைந்துள்ளது” - அறிவைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டால் ஜோதி நேரடி ஞானமாகும்.

“பூரணனுக்குரிய சொல் ஜோதி, நேரடியான ஞானம் ஜோதிமயமானது” - புலன்களால் சிதைக்கப்படாத பகுத்தறிவு நேரடியான ஞானமாகிறது.

பகுத்தறிவு புலன்களிலிருந்து விடுபட்டால் அதன்மூலம் பூரணத்திறமை பூரண ஞானமாகும்.

வேதாந்தம் செயலின் நேரடி ஞானத்தையும், பூரணனின் ஞானத்தையும் இணைக்க முயல்கிறது.

நாம் மனிதனை உடல், உணர்வு, அறிவு, ஆன்மா எனப் பிரிக்கிறோம். அவை நான்கும் ஒன்றே, அமைப்புச் சற்று மாறியிருக்கும். மனத்திற்கும், ஆன்மாவுக்கும் சூட்சுமம் அதிகம், உணர்வுக்கும், உடலுக்கும் சூட்சுமம் குறைவு. ஒரே கருத்தை வசனமாகவோ, கவிதையாகவோ சொல்லலாம். வசனம், கவிதை வேறுபட்ட தோற்றங்கள். செய்தி ஒன்றே என்பதுபோல் உடலும் ஆன்மாவும் ஒன்றே, ஒரே பொருளால் ஆனவையே.

சூட்சுமம் குறைந்தால் பார்வை குறைகிறது. அறிவும் தெளிவும் குறைகின்றன. உடலுக்குரிய செயல், அறிவுக்குரிய எண்ணத்தைவிட தெளிவில் குறைந்துள்ளது. செயல் உழைப்பாக இருப்பது முதல் நிலை. உழைப்பு அனுபவத்தால் திறமையாகிறது. திறமை செயலின் தரத்தை உயர்த்துகிறது. தரம் முழுவதும் உயர்ந்த நிலையில் திறமைக்கு ஆன்மாவுக்குள்ள தெளிவு வந்து செயல் யோகமாகிறது. கடமையைச் செய்வதே வழிபாடு என்று அனைவரும் உலகில் சொல்வதின் தத்துவம் இது. ஆன்மாவுக்குள்ள தெளிவு ஞானம். அதை நேரடியாகப் பெறுவது நேரடி ஞானம் (intuition).

கம்பனியில் சூப்பர்வைசர், மானேஜர், தொழிலாளி எனப் பலர் வேலை செய்கின்றனர். முதலாளி முதலில் ஏமாந்து போகிறார். பிறகு ஆராய்ச்சியால், அனுபவத்தால் யார் யார் தன்னை ஏமாற்றுகிறார்கள், எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் எனக் கண்டுபிடிக்கிறார். அதற்குள் 5 அல்லது 10 வருஷமாகிறது. அதன் பிறகு தொழிலுக்குரிய நேரடி ஞானம் வருகிறது. அதன் பின் புதியவரை நியமிக்குமுன், பார்த்தவுடனே இவன் நாணயமானவன், திறமையற்றவன், சுறுசுறுப்பு, சோம்பேறி என அறிகிறார். 5 அல்லது 10 வருஷத்தில் இதைப் பெறுவதற்கு பதிலாக 5 அல்லது 10 வாரத்தில் திறமை (skill) பெற்றுத் தரும்.

கம்பனி ஆரம்பித்தவுடன், சூப்பர்வைசரை மெஷினை அமைக்கச் சொல்லிவிட்டு தான் வீட்டிற்குப் போவதற்குப் பதிலாக, மெஷின் வாங்கியவுடன், எப்படி அமைப்பது (install) என்பதைத் திறமையுடன், முழுத் திறமையுடன் முதலாளி கற்றுக்கொண்டால், அந்த மெஷினை

அஸ்திவாரம் போட்டு ஏற்றும்பொழுது யார்யார் திறமைசாலி, யார் சோம்பேறி, யார் ஏமாற்றுபவன் என்று பத்து வருஷத்திற்கு பின் வரும் ஞானம் பத்து நாளில் வரும்.

அதேபோல் மானேஜர் என ஒருவரை நியமித்து ஆபீஸைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதற்குப் பதிலாக, தபால், கணக்கு, பைல், வரி, போன்ற எல்லா ஆபீஸ் வேலைகளையும் முதலாளி தானே முதலில் முழுத் திறமையுடன் கற்றுக் கொள்ள ஒரு வாரம் ஆகும். அதற்குப் பயிற்சி (training) எனப் பெயர். பயிற்சி முடிவான திறமையைக் கொடுத்துவிட்டால், ஆபீஸ் நிர்வாகத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஞானம் ஏற்படும். விற்பனை, வெளிவிவகாரம் ஆகியவற்றிற்கும் இதுவே உண்மை. குடும்பத்தலைவனுக்கும் கணவனாக இருப்பதற்கும், மனிதனாக இருப்பதற்கும், ஆன்மாவாக இருப்பதற்கும் சட்டம் இதுவே.

பயிற்சி பல துறைகளில் உண்டு. எல்லாத் துறைக்கும் பயிற்சியில்லை. கணக்கெழுத, டைப் அடிக்க, மெஷின் ஓட்டப் பயிற்சியுண்டு. வந்தவருடன் பேச, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்வது என்பதற்குப் பயிற்சியில்லை. தேங்கிய சரக்கை விற்கப் பயிற்சியளிக்கும் இடமில்லை. பொய் சொல்லும் மானேஜரைச் சமாளிக்கும் பயிற்சி இதுவரை ஏற்படவில்லை. வீட்டிற்கு வந்தால் எதைச் செய்தாலும் திருப்தியடையாத மனைவியை என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலையில் பயிற்சிக்கு எங்கு போவது? பணத்தைக் கண்டால் உடனே ரேஸுக்குப் போகும் கணவனை, அல்லது முகஸ்துதியாகப் பேசுவருக்கு எடுத்துக்கொடுத்துவிட்டு செலவுக்குச் சிரமப்படும் பிள்ளையை எப்படிச் சமாளிப்பது என மனைவிக்கு யார் பயிற்சியளிக்கப் போகிறார்கள்? வாழ்வு ஒரு பயிற்சிக்கூடம். செயல்கள் அதன் அரங்கம். கவனம் அதன் கருவி, பலன் அளவுகோல். முதலாளி - அல்லது தொழிலாளி, கணவன், மனைவி எவராக இருந்தாலும் - தான் செய்யும் செயல்கள் எதிர்பார்க்கும் பலனைத் தருகிறதா எனக் கூர்ந்து கவனித்தால் தெளிவு உயர்ந்து ஞானம் பிறந்து நேரடி ஞானமாகி, முழுப்பலன் வந்து, செயல் யோகமாகும் என்பது

கீதையின் வாக்கு. திறமை உச்சகட்டத்திற்குப் போனால் செயல் யோகமாகிறது என்கிறார் கிருஷ்ண பரமாத்மா.

மனிதன் அறிவுடையவன். அவன் அறிவு புலன்களால் செயல்படுகின்றது. கண்ணால் பார்த்து, காதால் கேட்டு, கையால் தொட்டும், நுகர்ந்தும், ருசித்தும் நாம் புறஉலகை அறிகிறோம். அவை சொல்வதை நூற்றுக்கு நூறு பங்கு நம்பி ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அறிவை, புலன்கள் அறியாமையாக்குகின்றன. ஒரு பென்சிலைத் தண்ணீர் நிறைந்த டம்ளரில் வைத்தால் அது வளைந்து ஓடிந்து தெரிகிறது. வெய்யிலில் போனால் கானல்நீர் தெரிகிறது. நாம் கண்ணால் கண்டதை நம்பினால் வாழ்வு கானல் நீராகும். பென்சில் உடைந்துவிட்டது என நம்புவோம். நாம் அதுபோல் நம்புவதில்லை. மற்ற இடங்களில் முழுமையாக நம்புகிறோம்.

காலையிலிருந்து நம்மிடம் பேசுபவர்கள் சொல்வதை எல்லாம் முழுமையாக நம்பினால் மாலையில் பயித்தியம் பிடித்துவிடும். அல்லது மாலையில் மடையன் பட்டம் நிரந்தரமாக வரும். நாம் கேட்பதை அப்படியே நம்பாமல் யோசித்து நம்புகிறோம். புலன்கள் விஷயத்தில் நாம் யோசிக்காமல் முழுமையாக நம்புவதால் அறிவு, அறியாமையாகிறது. புலன்களை ஒதுக்கினால் நாம் செவிடாகக், குருடாக, ஜடமாகிவிடுவோம். நிஷ்டையில் புலன்கள் அவிந்து மனம் கண் உதவியின்றி பார்க்கிறது. காதின் உதவியின்றிக் கேட்கிறது. புலன்களை ஒதுக்கியபின் பொருள்களில் உள்ள ஜோதி நமக்கு தெரிகிறது. அறியாமை அறிவாகிறது. இருள் விலகி ஜோதி தெரிகிறது. அறிவு ஞானமாகி அதை மனம் நேரிடையாகப் பெற முடிகிறது. அதுவே நேரடி ஞானம் (intuition).

மேலுள்ள இறைவன் பூரண ஞானமுடையவன். செயலில் நேரடி ஞானம் புதைந்துள்ளது. அதை விடுவிப்பது வேதாந்த ஞானம். வேதாந்த ஞானம் பெற்றால் செயலின் நேரடி ஞானம் பூரண ஞானமுள்ள பூரணனுடன் இணையும்.

**638) ஜோதிக்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு,
திறமைக்கும் வேலைக்கும் உண்டு.**

செயலின் ஞானம் திறமை.

தெய்வலோகம் சிருஷ்டியின் பிரபஞ்சப்பகுதியின் உச்சி. சிருஷ்டியை ஒளியின் பகுதி, இருளின் பகுதி அல்லது அறியாமையின் பாகம், அறிவின் பாகம் எனப் பிரித்தால் கீழ்ப்பகுதியின் உச்சியில் தெய்வலோகம் அமைகிறது. தெய்வங்களும், இந்தக் கணக்குப்படி அறியாமைக்குட்பட்டவர்களேயாகும். இந்த லோகம் காலத்தாலும், அறியாமையாலும், இருளாலும், பகுதிகளாகப் பிரிந்து நிற்பது. மேற்பகுதி ஒளி, அறிவு, அனந்தம், காலம் கடந்த நிலை, ஆனந்தம், சத்தியம் ஆகியவற்றாலானது. மனித அறிவு, உணர்வால் அறிய முடியாதது (superconscious) என்பதாகும் இது. சிறு ஜோதியாக, ஒளியாக வெளிப்பட்டுத் தலை நீட்டுகிறது.

கீழ்ப்பகுதியில் தெய்வம், மனிதன், ஜடம் உள்ளன. ஜடம் (inconscient) இருள் செறிந்து, தன் ஆதியை மீண்டும் நினைவுபடுத்த முடியாத அளவு மறந்து, உணர்வற்று அசைவற்றுச், செயலற்று, பிறர் நகர்த்தினால் நகரும் நிலையிலுள்ளது. மனிதன் ஓரளவு தன்னையறியும் நிலையிலிருக்கிறான். அறிய விரும்பினால், மனிதன் தன்னை அறியமுடியும். மனிதன் ஜடமில்லை. அவனுள் இருள் உண்டு. ஆனால் ஜடம்போல் இருள் மட்டுமேயில்லை. தன் பிறப்பிடத்தை அறிய விரும்பினால் அதற்குரிய திறமையுண்டு மனிதனுக்கு. (Destiny of man) மனிதப் பிறவிக்கு விதிக்கப்பட்ட முடிவான நிலை எது? என்ற கேள்வியை Life Divineஇல் எழுப்பி பகவான் பதில் சொல்கிறார்.

ஜோதிமயமான மேற்பகுதியைக் கண்ணால் காண முயன்றால் கண்கூசி இருளாகத் தெரியும். கீழ்ப்பகுதி இருளாலானது. ஒன்றான பிரம்மம் இருகூறாகப் பிரிந்து சிருஷ்டியாக நிற்கிறது. மீண்டும் இவை ஒன்று சேர்வது சிருஷ்டியின் முடிவு. அதைச் செய்ய ஒரு கருவி

வேண்டும். சிருஷ்டியிலுள்ள தாவரத்தாலோ, விலங்காலோ அதைச் செய்ய முடியாது. ஏனெனில் அவற்றால் தன்னையறிய முடியாது. தெய்வங்கள் ஒளி நிறைந்தவர்கள். ஆனால் அவர்கள் உலகத்தில் மாறுதல் என்பது இல்லை. பிறப்பு, வளர்ப்பு, இறப்பு என்ற சூழல் இல்லை. மாறுதலிருந்தால்தான் வளர்ச்சியுண்டு. உடல் வளர்ந்து இறக்கின்றது. ஆனால் உடலால் சிருஷ்டியைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. மனமும் வளருகின்றது. மனம் இரு பிரிவாக இருப்பதால், ஒருமையை அதனால் உண்டு பண்ண முடியாது. ஆன்மாவால் அது முடியும். மனிதனில் ஆன்மா சாட்சி புருஷனாய், அசைவற்ற, அழிவற்ற நிலையிலிருப்பதால், முடியும் என்றாலும், செயல்படும் நிலையில்லை. சைத்தியம் ஆன்மா என்பதால் அதனால் முடியும். சைத்தியம் வளரக்கூடியது என்பதால் அதனால் முடியும். தெய்வங்களுக்குச் சைத்தியமில்லை. அதனால் அவர்களால் சிருஷ்டியை ஒன்றாக்க முடியாது. மனிதனால் முடியும், அவனுள் பொதிந்துள்ள சைத்தியபுருஷன் அதைச் செய்யும்.

வேலையைத் திறமையாகச் செய்தால் திறமை மூலமாக நேரடி ஞானம் ஏற்பட்டு மேற்பகுதியிலுள்ள ஒளியை (ஜோதியை) அதனால் அறிய முடிகிறது. மேற்பகுதி ஜோதியாக வெளிப்பட்டுத் தலை நீட்டுவதை நேரடி ஞானம் கண்டு கொண்டு அத்துடன் கீழ்ப்பகுதியை இணைக்கிறது.

639) மனம் அழிந்துவிட்டது. பழைய பழக்கம் வந்தால் மனம் மீண்டும் வருகிறது என்கிறார் அன்னை.

நாம் செய்வது நாமுள்ள நிலையை நிர்ணயிக்கும்.

சிந்தித்தால் மனத்தால் செயல்படுகிறோம்.

உணர்ந்தால் பிராணன் நம் மையம்.

**சிந்தனை நின்றால், நாம் மனத்தைத் தாண்டுகிறோம்.
எல்லா வகையான எண்ணமும் அழிய வேண்டும்.
திருஷ்டியுள்பட அழிய வேண்டும்.**

மனமும், உணர்வும் தன்னுள் அழிந்துவிட்டன. உடல் மட்டுமேயிருக்கிறது என்று அன்னை கூறுகிறார். மனம் அழிந்தது என்றால் என்ன? புதிதாகக் கற்றுக் கொள்ளும்பொழுது ஒவ்வொரு செயலையும் நினைத்து நினைத்துச் செய்கிறோம். நெடுநாள் பழக்கமாகிவிட்டால், நம்மையறியாமல் செய்கிறோம் - டைப் செய்தல், சைக்கிள் விடுதல், வயலின் வாசிப்பது, எழுதுவது போன்றவை - என்றால் முதலில் மனம் செய்ததை நாளானபின் உடலே செய்கிறது. உடலே அந்த அறிவைப் பெற்றுவிட்டது. இனி அந்தச் செயலுக்கு மனம் தேவையில்லை. அந்தச் செயலைப் பொறுத்தவரை மனம் அழிந்துவிட்டதாகும். வெளியே போகும்பொழுது கதவைப் பூட்டுகிறோம். புதிய வீட்டில் இதை நினைவாகச் செய்கிறோம். நாளானபின் இயல்பாக - ஆட்டோமேடிக் - கதவைப் பூட்டிவிட்டு ஆபீசுக்கு போனபின் கதவைப் பூட்டினோமா எனச் சந்தேகம் வருகிறது. மனம் இதை நினைவாகச் செய்யவில்லை என்பதால் நினைத்துப் பார்த்தால் நினைவு வருவதில்லை. இதை அனிச்சை (reflex) செயல் என்பார்கள். அந்த செயலைப் பொறுத்தவரை நினைவும் மனமும் அழிந்துவிட்டதாகும். எல்லாச் செயல்களையும் உடலே கற்று இயல்பாகச் செய்ய ஆரம்பித்தால் இனி மனத்திற்கு வேலையில்லை. மனம் செய்ததை இனி உடலே செய்கிறது என்ற நிலையில் மனம் கரைய ஆரம்பிக்கிறது. அதுபோல் கரைந்து, மனம் தனக்கு அழிந்துவிட்டது என்கிறார் அன்னை. அடுத்த கட்டத்தில் உணர்வும் அது போன்று அழிந்துவிட்டது என்கிறார். அன்னையின் திருவுடல் மனமாகவும், இதயமாகவும் வளர்ந்து திருவுருமாற்றம் அடைந்துவிட்டது. அந்த நிலைக்குப் போன பின்னும், பழைய பழக்கம் வருகிறது. அது வந்தால் மனம் (அழிந்த மனம்) மீண்டும் எழுகிறது என்கிறார்.

மனத்தின் செயல் எண்ணம். மனம் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தால் எண்ணம் எழுகிறது. எண்ணம் அற்றுப் போனபின் மௌனம் நிலைக்கிறது. எண்ணம் அழிவது முனிவர் நிலை. மனம் அழியமுடியும் என்று இதுவரை யோக மரபில் இல்லை. ஞானயோகம் எண்ணத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவது. முழு மனத்தையும் கருவியாகப் பயன்படுத்திய யோகம் ராஜயோகம். ராஜயோகம்

கருவியாகப் பயன்படுத்திய மனத்தை அழிப்பது பூரணயோகம். வளர்ந்து அனுபவப்பட்ட பின் இனித் தகப்பனார் உபதேசம் தேவையில்லை என்று பையன் மாறுவதுபோல், உடல் வளர்ந்து இனி மனம் தேவையில்லை என்ற நிலையை எட்டியபின் மனம் அழிகிறது. மனிதனுடைய எண்ணமும், முனிவருடைய எண்ணமற்ற சிந்தனையும், ரிஷியின் திருஷ்டியும் மனத்தின் செயல்களானதால், திருஷ்டியுட்பட அனைத்தும் - புரிந்துகொள்ளும் திறனைத்தும் - அழிந்தால்தான் மனம் அழியும்.

640) எண்ணத்தை அழித்தால் மனம் அழியும். மனம் அழிந்தால் ஜீவியம் முன் வரும். பரபிரம்மத்தை அடைய முயல்பவர் தோற்றம், அதனுள் உறையும் சக்தி ஆகியவற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டும். அவற்றின் அடிப்படையான பொருளை (substance) அதன் அமைப்பிலிருந்து (structure) விடுவிக்க வேண்டும். இறைமனம், ஆன்மா மூலம் செய்தால் சிருஷ்டிக்கு முன்னுள்ள பரம்பொருளையடையலாம். சத்தியஜீவியம், ஈஸ்வரன் மூலம் இதையே செய்தால் சிருஷ்டியிலுள்ள பரம்பொருளையடையலாம்.

ஈஸ்வரன் சிருஷ்டியிலுள்ள பரம்பொருள்.

வேலைக்குப் போனால் சம்பாதிக்கலாம் எனில், வேலை செய்ய ஆர்வம் வேண்டும். ஆர்வமிருந்தால் சிறப்பாக வேலை செய்யலாம். ஆர்வமில்லாவிட்டாலும் ஓரளவு செய்யலாம். ஆபீசில் வேலை செய்ய நமக்குத் திறமையுண்டு. இத்திறமையை நமக்களிப்பது நமது மனதின் அமைப்பு mental structure. மனம் 14 ஆண்டு படித்து படிப்பைப் பெற்றுள்ளது. அதனால் பேசத் தெரியும். ஒரு பேப்பரைக் கொடுத்தால் படித்துப் பதில் எழுதத் தெரியும். பட்டம் பெற்றிருப்பதால் குறித்த நேரத்தில் வரும் பழக்கமுண்டு. படிப்பும், குடும்ப அனுபவமுமிருப்பதால்,

ஆபீசில் நம்மை அனுப்பி ஒரு விசேஷத்தில் கலந்து கொள்ளச் சொன்னால், அங்குபோய் நடப்பவற்றைக் கவனித்துத் திரும்பவந்து நடந்ததைக் கோர்வையாகச் சொல்லத் தெரியும். பணம் கொடுத்தால் சரியாக எண்ணி வாங்க முடியும். வெளியூர் போகச் சொன்னால் ரயில், பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்து, போன ஊரில் ஹோட்டலில் தங்கி, சொன்ன விலாசத்தைக் கண்டு, கொடுத்த வேலையைப் பூர்த்தி செய்யத் தெரியும். இவற்றிற்கான திறமை (skill), பொதுத் திறமை (capacity), குறிப்பான திறமை (talent), பண்பு (values), நடத்தை, பழக்கம், சாதுரியம், சமயோசிதம், அனுபவம் ஆகியவை நமக்குண்டு. இவையெல்லாம் சேர்ந்து (mental structure) மனத்தின் அமைப்பாகிறது. இவையில்லாவிட்டால் செயல்பட முடியாது. இதையெல்லாம் இல்லாதவரை இதுபோன்ற வேலைக்குப் போகச் சொன்னால், விசேஷத்திலிருந்து வந்து, “ரொம்ப பேர் பேசினார்கள்” என்பான். ஊருக்குப் போகச் சொன்னால், திரும்பிவந்து ரயிலில் டிக்கட் கிடைக்கவில்லை அல்லது போனேன் அந்த ஆபீசில் எவரும் பதில் சொல்ல மறுக்கிறார்கள் என்பன போன்ற பதில்கள் வரும்.

மனிதனுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் இதுபோன்ற structure அமைப்புண்டு. அவன் ஜீவியத்திற்கு அமைப்புண்டு. அது கரைந்தால் ஜீவியம் கரையும். ஜீவியம் கரைந்தபின் அதன் அஸ்திவாரமான பொருளிருக்கும்(substance). அதற்கும் அமைப்புண்டு. அதுவும் கரைந்தால் அந்நிலை - உ-ம் மனம், உணர்வு, உடல் - கரையும். மனம் அழிய அதன் ஜீவியமும், பொருளும் அவற்றின் அமைப்பை இழக்க வேண்டும். அமைப்பை இழப்பது என்ன என்று விளக்குவது சிரமம். நமக்கு புரிந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினால் ஆர்வமாகக் கேட்கிறோம். புரியாதவற்றைப் பேசினால் கொட்டாவி வருகிறது. ஒன்றுமே புரியாதவற்றைப் பேசினால் குழப்பம் வருகிறது. நம் அறிவுக்கு அதிகமாக மீறிய விஷயங்களைப் பேசினால் தலையே காலியானதுபோலிருக்கிறது. புரிந்த விஷயங்களுக்கு மனதில் அமைப்புண்டு. அமைப்பில்லாத விஷயங்களைக் கேட்டுக் கொண்டால் உள்ளே போய் விஷயம் பதிவாவதில்லை. புரிந்த விஷயங்களுக்குள்ள அமைப்பை மனதிலிருந்து நீக்கினால் அமைப்பு கரையும். பழக்கத்தை விடுவது போன்ற செயல் இது.

மனம், உணர்வு, உடல், ஆன்மா அத்தனைக்கும் அததற்குரிய ஜீவியம் உண்டு. மனம் கரைந்தால், ஜீவியம் முன்வரும். அது கரைந்தால், பொருள் எழும். பொருள் கரைந்தால் மனம் முழுவதும் - மனமும், அதன் ஜீவியமும், பொருளும், கரையும். ஜீவியமும், பொருளும் கரைந்தபின் பரம்பொருளையடையலாம். பரம்பொருள் இரு நிலையிலுள்ளது. நாம் பின்பற்றும் மார்க்கத்தைப் பொருத்து அதற்குரிய பரம்பொருளையடையலாம்.

வறியவனுக்குப் பணம் பெரியது. பணத்தைச் சம்பாதித்துவிட்டால் வறுமை ஒழிகிறது. பெரும் செல்வம் பெற்ற வறியவன், சுவர்க்கத்திலிருப்பான். இதை இருவிதமாக வாழ்வு அவனுக்கு அளிக்க முடியும். இரண்டும் பணமே. ஒரு வகையில் ஒன்றே. உட்பொருளைக் கருதினால் வேறு. ஒரு செல்வர் அவனைச் சுவீகாரம் எடுத்துக்கொண்டு தன் செல்வத்தை அளித்தால், அவன் உச்சாணிக் கொம்புக்குப் போகிறான். அவனைப் பொறுத்தவரை எல்லாம் பெற்றாயிற்று. அவனே செல்வம் பெறும் திறமை பெற்றுச் செல்வத்தைச் சம்பாதித்தால், அது மேல். சிருஷ்டிக்கு அப்பாலுள்ள பரம்பொருள் செல்வம் போன்றது. சிருஷ்டியிலுள்ள பரம்பொருள் திறமை மூலமாக வந்த செல்வம் போன்றது.

மனத்தை அழிப்பதை இருவகையாகச் செய்யலாம். முதல் வழி ஆன்மாமூலம் செய்வது. மனமும், அதன் ஜீவியமும், பொருளும் அவற்றின் அமைப்பை இழந்தால் மனம் அழிகிறது. மீதியாக எதுவும் இல்லை. அது நிர்வாண நிலை. இதனால் ஆன்மா மூலம் நிர்வாணத்தை எய்தி, பரம்பொருளை அடையலாம். மோட்சங்களில் பல்வேறு உயர்வுகளுண்டு. அவற்றுள் இது ஒன்று.

ஆன்மா மூலம் செய்யாமல், ஆன்மீக மனம் (முனிவர், ரிஷி, யோகி, தெய்வம்) மூலம் மனத்தை அழித்தால் நாம் சத்தியஜீவியத்தை அடைகிறோம். அதன் மூலம் ஈஸ்வரனை அடைகிறோம். ஈஸ்வரனே சிருஷ்டிகர்த்தா. அவன் சிருஷ்டியைவிட்டு வெளியே போவதில்லை. ஈஸ்வரன் சிருஷ்டியை நாடி அதிலுள்ள பரம்பொருளை விடுவிக்க

முயல்வதால், உலகில் - வாழ்வில் - சிருஷ்டியில் நாம் மனத்திலிருந்து உயர்ந்து பரம்பொருள்வரை உயர்ந்து கொண்டே போகிறோம். இது இறைவன் நாடும் லீலையை நம்மிடம் கொண்டு வரும்.

ஏன் இறைவனை வழிபட வேண்டும்? ஏன் நாமே இறைவனாகக் கூடாது? என்பது அன்னையின் கேள்வி. நாமே இறைவனாக நாம் சிருஷ்டியிலுள்ள பரம்பொருளை நாடவேண்டும். இன்று நாம் சிருஷ்டியில் மனமாக இருக்கிறோம். உயர்ந்து கொண்டே போனால் பரம்பொருளையடையலாம். உயரும்பொழுது சிருஷ்டியை விட்டு வெளியே போகாமல், மனித வாழ்வினுள் உயர்ந்து கொண்டே போவதாகும். வாழ்வை ஏற்று, அதைவிட்டுப் போகாமல், பரம்பொருளை நாடினால், வாழ்வைத் தெய்வீக வாழ்வாக்கி பரம்பொருள் நிலைக்கு உயர்த்துவதாகும்.

- தொடரும்

ஜீவிய மணி

ஆன்மாவுக்கும் அகந்தையுண்டு.

இம்மாதச் செய்தி

நண்பன் உயிர் கொடுப்பான். தாயார் தன் உடலின் பகுதியைக் குழந்தைக்குக் கொடுக்கிறாள். குரு தன் ஆன்மாவின் அணுக்கிரஹத்தைச் சிஷ்யனுக்கு அளிக்கிறார்.

இறைவன் தன் ஜீவனில் சித்தித்தவருண்டு. அன்னையை ஆன்மாவில் கண்டு அன்னையாகியவருண்டு. அவர்கள் தன்னையும், தன் ஜீவனையும், ஜீவன் அடைந்த முக்தியையும், இறைவனாக ஆன்மாவில் மாறிய யோக சித்தியையும் தன்னைப் பக்தியால் கொடுத்துத் தெய்வீக அன்பின் பூரணத்தை மனித வாழ்வின் சிறப்பில் காண்பார்கள்.

தெய்வம் உலகில் பிறப்பதை அவதாரம் என்போம். மனிதவுடல் தெய்வம் மலரும் பீடமானால் அது அருளின் அவதாரம் அன்பொளியாக ஜனிப்பதாகும்.

“ஸ்ரீ அரவிந்தம்”

லைப் டிவைன்

IX.The Pure Existent

If this Existence is, it is absolute
It is indefinable, infinite, timeless, spaceless.
It is pure absolute.
It then is necessary.
Being absolute it has no quality.
Nor has it any quantity.
It cannot be thus summed up.
Nor can it be said to be a combination of qualities.
It is not an aggregate of forms.
It is not a formal substratum of forms.
When all these go, it would remain.
It is above forms, qualities and quantities.
It is so conceivable.
Rather it can only be conceived so.
It is so, as it is behind the phenomena.
Thus, it exceeds them.
That is why it is without them.
They all pass into it and cease to be form, etc.
They emerge out of it as form, etc.
They do not pass away into one form.
Nor do they do so into one quality or one quantity.
This is the basis for all the rest.
(For there is none such).

கர்மயோகி

P. No. 75

Para 8

9. சத் புருஷன்

இது சத் என்றால், அது தூய்மையானது.
விவரிக்கவொண்ணாத, முடிவற்ற, காலத்தைக் கடந்த இடத்தைக் கடந்தது.
இது தூய்மையான தூய்மை.
இது அவசியமாகிறது.
தூய்மை என்பதால் குணங்களில்லை.
அதனால் அளவில்லை.
எதனாலும் இதைக் கூற முடியாது.
பல குணங்கள் சேர்ந்தது எனவும் சொல்வதற்கில்லை.
ரூபங்களின் தொகுப்பில்லை.
ரூபங்களின் அஸ்திவாரமில்லை.
குணம், அளவு, ரூபம், அடிப்படை போன பின்னும் இது இருக்கும்.
அவற்றையெல்லாம் கடந்தது.
அப்படி நாம் இதைக் கூற முடியும்.
அப்படி மட்டுமே கூற முடியும்.
நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணி என்பதால் இது இப்படியாகிறது.
எனவே அவற்றை இப்படிக் கடந்து நிற்கிறது.
அதனால்தான் அவையின்றித் தோன்றுகிறது.
அத்தனையும் இதனுள் நுழைந்து மறையும்.
அதனுள்ளிருந்து மீண்டும் எழும்.
அவை ஒரு ரூபத்தினுள் அழிவதில்லை.
ஒரு குணம், ஒரு அளவிலும் அவை மறைவதில்லை.
எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை இதுவே.
(வேறு அடிப்படைகளில்லை).

They all pass into something.
 It cannot be defined by any of these forms.
 The movement creates all things.
 Some express conditions.
 Others denote appearances.
 All these pass into That.
 All these have come out of that.
 They all exist for some time.
 During that existence, they cannot be described.
 There are no terms in the movement fit for description.
 Therefore Existence is Absolute.
 It is unknowable by thought.
 But we can go back to it.
 It can be done in a supreme identity.
 That identity transcends knowledge.
 The movement is relative.
 Its field is in our sphere.
 We have a definition of the relative.
 All things in the movement contain the Absolute.
 They are contained in the Absolute.
 All things are the Absolute.
 This is identity in difference.
 Vedanta gives the illustration of ether.
 Ether contains the phenomena of Nature.
 Ether constitutes them.
 Yet ether is so different from them.
 Entering into ether they cease to be what they are.
 This example most nearly represents this identity.
 The Absolute and relative have this relation.

அனைத்தும் ஒன்றில் மறைகின்றன.
 வேறு சொற்களால் விவரிக்கக் கூடியவை அல்ல அவை.
 சலனம் அனைத்தையும் உற்பத்தி செய்கிறது.
 சில நிபந்தனைகளை விளக்கும்.
 மற்றவை தோற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கும்.
 அனைத்தும் அதனுள் - பிரம்மத்தினுள் - மறைகின்றன.
 அனைத்தும் அதனினுள் - பிரம்மத்தினினுள் - எழுந்தவை.
 அவை கொஞ்சகாலம் இருக்கின்றன.
 அக்காலத்தில், அவற்றை விவரிக்க இயலாது.
 அவற்றை விளக்கும் சொற்களைச் சலனம் உற்பத்தி செய்யவில்லை.
 எனவே சத் புருஷன் பிரம்மம்.
 எண்ணத்தால் அதை அறிய முடியாது.
 ஆனால் நாம் அதை அடைய முடியும்.
 உயர்ந்த ஐக்கியம் அதைச் சாதிக்கும்.
 இவ்வைக்கியம் ஞானத்தைக் கடந்தது.
 சலனம் உலகம்.
 அதன் உலகம் நம் அரங்கம்.
 உலகத்தை நாம் விளக்கமுடியும்.
 சலனத்திலுள்ளவை பிரம்மத்தைக் கண்டவை.
 அவை பிரம்மத்தினுள்ளிருப்பவை.
 ஐக்கியத்தில் பேதம் எனப்படும் நிலையிது.
 வேதாந்தம் ஆகாயத்தை உதாரணமாகக் கூறுகிறது.
 பொருள்கள் ஆகாயத்தாலானவை.
 இருப்பினும் ஆகாயம் பொருள்களினின்றும் மாறுபட்டது.
 பொருள்கள் ஆகாயத்தினுள் நுழைந்தால் மறைகின்றன.
 ஐக்கியத்திற்கு வெகுவான பொருத்தமான உதாரணமிது.
 பிரம்மமும் உலகமும் இதுபோன்ற தொடர்பையுடையன.

Here we speak of uncommon things.
 We came from something.
 We pass back into it.
 This is our language.
 It is a language of human consciousness.
 It generates illusions.
 It is inevitable.
 We must guard ourselves against it.
 The immutable is eternal.
 It is an eternal phenomenon.
 The movement emerges from that eternity.
 It is beginningless.
 It is endless.
 It is an ever-new movement.
 This is the eternity of the Timeless.
 We live in a temporal eternity.
 It is an eternity of Time.
 It is of successive duration.
 Beginning, middle and end belong to it.
 These are ideas of human eternity.
 We are attached to them.
 This is our notion of life.
 Our perceptions are of this plane.
 We cannot conceive of the Timeless.
 We are compelled to place the Timeless in Time.

P. No. 76

Para 9

contd...

வழக்கத்திற்கு மாறானவற்றைப் பற்றி இங்கு பேசுகிறோம்.
 நாம் ஒர் ஆதியிலிருந்து வந்தோம்.
 மீண்டும் அதனுள் நாம் புகலாம்.
 நாம் பேசுவது மனிதனுக்குரிய மொழி.
 மனித ஜீவியத்தின் வழக்கத்திற்குரிய மொழி இது.
 இதனால் மாயை எழும்.
 அது தவிர்க்கமுடியாதது.
 அத்தவறு நடக்காவண்ணம் பாதுகாக்கவேண்டும்.
 அசைவற்றது ஆதியும் அந்தமுமில்லாதது.
 காலத்தைக் கடந்த நிலையின் நிகழ்ச்சியாகும்.
 அசைவு அசைவற்ற நிலையிலிருந்து எழுகிறது.
 அதற்கு ஆதியில்லை.
 அதற்கு அந்தமுமில்லை.
 என்றும் இளமை பெற்ற இதயத்தையுடையது.
 காலத்தைக் கடந்த ஆதியும் அந்தமுமற்ற சட்டம் இது.
 நாம் காலத்தின் கதிக்கு உட்பட்டவர்கள்.
 இது காலத்தின் முடிவற்ற போக்கு.
 ஒன்று மற்றதின் பின் ஒழுங்காக ஒழுகும் நியதியாகும்.
 ஆரம்பம், மையம், முடிவு இதன் கூறுகள்.
 மனிதனின் காலம் முடிவற்று நீள்வதால் எழும் கருத்துகள்.
 நாம் பற்றியுள்ள பற்று இவை.
 வாழ்வை மனிதன் வகுத்தது இவ்வழி.
 மனித வாழ்வின் அரங்கை மனம் கண்டு ரசிக்கும் பாங்கு இது.
 காலத்தைக் கடந்த நிலை மனித நிலையைக் கடந்த நிலை.
 அதனால் காலத்தைக் கடந்தவனைக் காலத்தால் வர்ணிப்பது நமக்கு அவசியம்.

தொடரும்....

அன்பர் கடிதம்

“அறுவைச் (அற்புத) சிகிச்சை”

அன்புள்ள அன்னை,

ஆயிரம் வணக்கத்துடன் இக்கடிதத்தை எழுதுகிறேன். நான் கடந்த 2 வருடங்களாக அன்னையின் அருளைப் பெற்று வருகிறேன். பம்பாயில் வசிக்கும் நான் 22-4-2000 Chennai வந்து 24-4-2000 பாண்டி வந்து சமாதி தரிசனமும் பெற்றேன். கடந்த 3 மாதங்களாக எனது இடது காதில் மிகுந்த வலி ஏற்பட்டு discharge உம் இருந்தது. 20 வருடங்களுக்கு முன் அதே காதில் major surgery செய்து hospital இல் 4-5 days இருந்து, மிகவும் சிரமப்பட்டு recover ஆக 1 மாதம் ஆகிவிட்டது. என் தந்தை ENT surgeon. 24-4-2000 அன்னையிடம் எனக்கு இந்த operation இருக்கக்கூடாது என்றும், மாத்திரைகள் சாப்பிட்டுச் சரியாக வேண்டுமென்றும் வெகுவாக வேண்டிக் கொண்டேன். பின் 25-4-2000 செவ்வாயன்று என் தந்தையும், மற்றொரு doctor உம் microscope examination செய்ததில், operation செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டாயமாகக் கூறினர். நான் மிகவும் depressed ஆகிவிட்டேன். பின் அன்னையை மனதில் நினைத்து “இதுவே உன் விருப்பமானால் அதை நான் மகிழ்வுடன் ஏற்கிறேன். நீதான் என்னுடன் இருந்து மற்றவர்களுக்கு தொல்லை தராமல் காக்க வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டேன். 27-4-2000 என்னை operation table இல் போட்டது mask போட்டிருந்த என் தந்தை, தாடியுடனும் வெற்றுடலில் துண்டு போட்டிருந்த ஸ்ரீ அரவிந்தராகத் தெரிந்தார். பின் மயக்க நிலையில் ஓர் அற்புதமான கண்ணைக் கூச வைக்கும் வெள்ளை ஒளியைக் கண்டேன். அங்கே 6 வருடங்களுக்கு முன் எங்களை பிரிந்து துன்பக்கடலில் எங்களைத் தள்ளிவிட்டு 33 ஆம் வயதில் எங்களை யெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்த என் அக்காவை ஒளியாய் உணர்ந்தேன். அவள் தான் எந்தவிதக் கஷ்டமும் இல்லாமல் இருப்பதாயும், ஆனந்தமாக இருப்பதாயும்

என்னிடம் கூறுகிறாள். மேன்மேலும் பரந்து விரிந்த வெண்மை ஒளி. அங்கே பளிங்கு போன்ற பாதங்களையும் அதைச் சுற்றித் தங்கநிற வளையத்தையும் கண்டதில் பேரானந்தத்தைப் பெற்றேன். பின் அந்த ஆனந்தத்தில் ஒன்றிப் போனேன். “இந்த உடலை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளட்டும், நான் இந்த ஆனந்தத்தில் உன்னிடமே இருக்கிறேன்” என்று நான் அன்னையிடம் கூறுகிறேன். அதன் பிறகு நான் எவ்வாறு normal ஆக ஆனேன் என்பது தெரியாது. பின் நான் அடுத்த நாளே டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வீடு வந்துவிட்டேன். என் தந்தை “4 மணி நேரம் மயக்கத்தில் இருந்த நீ இப்படி நல்லபடியாக இவ்வளவு விரைவாக recover ஆகியுள்ளது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக உள்ளது” என்று ஆச்சர்யத்துடன் சொல்கிறார். இதில் முக்கியமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், என் விருப்பப்படி அறுவை சிகிச்சை செய்யாமல் இருந்திருந்தால் அன்னையின் பாததரிசனமென்னும் அற்புதப் பேறு கிட்டாமலே போயிருக்கும் என்றுதானோ என்னவோ அன்னையே இந்த அற்புதச் சிகிச்சை ஏற்பாட்டை எனக்காகச் செய்து இருக்கிறார். ஆகவே அன்னையை சரணடைந்தவர்க்கு அற்புத இன்பங்கள் காத்திருக்கின்றன என்பதை எழுதி இக்கடிதத்தை முடிக்கிறேன்.

இப்படிக்கு அன்னையை என்றும் மறவாத மனம் வேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

ஒவ்வொரு பகுதியின் ஜீவன் அப்பகுதிக்குள்ள அளவை நிர்ணயிக்கிறது. ஜீவனின் இஷ்டப்படி அளவை மாற்றலாம்.

Agenda

Vol I P. 81 Goodwill and aspiration are perhaps the two things necessary. It is our best bet.

பக்தியும் நல்லெண்ணமும் மட்டும் போதும். மற்றவை கணக்கில்லை

புத்தர் கடுகு கேட்டதுபோல் பக்தியும், நல்லெண்ணமும் பெறுவது சிரமம். கோயிலுக்குப் போவது, கடவுளை நம்புவது பக்தி என நாம் நினைத்தால் அது அனைவராலும் முடியும்.

நெஞ்சு நிறைந்து, உணர்வு பெருகி, வேறெதையும் நினைக்க முடியாத அளவு, நினைவு இறைவன் மீது செல்வதற்குப் பக்தி எனப் பெயர்.

இதுவே பக்தி என்பதன் விளக்கம். Aspiration ஆர்வம் என்ற சொல்லால் அன்னை இதைக் குறிப்பிடுகிறார். நமக்கு எப்பொழுது இதுபோன்று பக்தி மேலிட்டது என நினைத்துப் பார்த்தால் பலரும் பலவகையாகப் பதில் கூறுவார்கள்.

- ★ தட்சிணேஸ்வரர் கோயிலில் எனக்கு அப்படி இருந்தது என்றார் ஒரு மதுரைவாசி. மதுரை சொக்கநாதர் கோயிலுக்கு எத்தனையோ முறை போயிருந்தாலும் மனம் பக்தியால் அதுபோல் நிரம்பியதில்லை என்றார்.
- ★ சமாதியை முதலில் தரிசித்தேன். நீங்கள் கூறியது போலிருந்தது. பிறகு ஒவ்வொரு முறை சமாதியைத் தரிசிக்கும் பொழுதிருந்தது என்றார் வேறொருவர்.
- ★ 'சமாதியை நினைத்தால் மனம் உணர்ச்சியால் நிரம்புகிறது' என்பது ஓர் அனுபவம்.
- ★ 'எனக்கெல்லாம் அப்படித் தோன்றியதேயில்லையே' என்று பலர் கூறுவர்.

★ பிறந்த நாளில் தவறாது அப்படியிருக்கும் எனப் பலரும் அறிவர்.

★ 'எனக்குக் கடவுள் மேல் மட்டுமல்ல, எது மேலும் அந்த ஆர்வம் இல்லை' என்று கூறுவர் வறண்ட நெஞ்சுக்குரியவர்.

நல்லெண்ணம் எனில் நமக்கெல்லாம் உள்ளது நல்லெண்ணம்தான் என நினைப்போம். எண்ணமே கெட்டது என்பது அன்னையின் விளக்கம். ஒருவரைப் பார்த்தவுடன் மகிழும் மனம், மலரும் மனம் நல்லெண்ணத்திற்குரியது. நமக்குத் தெரிந்தவர்கட்கு நல்லது நடக்கிறது என்றவுடன் நமக்கே அந்த நல்லது வந்ததுபோல் நெஞ்சு பூரிப்பவர் நல்லெண்ணத்திற்குரியவர்.

★ அன்னை கூறும் இவையிரண்டும் இருப்பவர்களை நாம் அறிவோமா? எத்தனை பேர் தேறுவார்கள்? நாம் தேறுவோமா?

★ இந்த யோகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய தகுதிகள் பெரியவை, பல. அவை எதுவும் இல்லாவிட்டாலும், இவையிரண்டுமாவது இருக்க வேண்டும் என அன்னை கூறும் நிபந்தனைக்கு நாம் ஆளானால் அது பாக்கியம்.

★ இதைக் கண்ணுற்ற பின் அன்பராக இத்தகுதி பெற வேண்டும் என நினைப்பது படித்ததற்குரிய பலன்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஊறிப்போன சுபாவம் முரண்டு செய்தால் அதைக் கிளறி மேலே போகச் செய்ய அபரிமிதமான சக்தி தேவை.

Consultancy

“வேலையைச் செய்பவனுக்கு விபரம் தெரியும்”

என்ஜீனியருக்கு எவரும் யோசனை சொல்ல முடியாது. சொன்னால் கோப்படுவார். ஆனால் புது மாணேஜ்மெண்ட் முறைகளில் “வேலை செய்பவனுக்கு என்ஜீனியரைவிட சில விஷயங்கள் தெரிய முடியும். அவர்களைக் கேட்டறிய மரியாதை பார்க்கக் கூடாது” என்று ஒரு கருத்து.

நியூயார்க்கில் ஒரு சிறிய கம்பனி. Pollutionக்குரிய பொருள்களை வாங்கி எரிப்பது அவர் தொழில். ரசாயனப் பொருள்கள், பிளாஸ்டிக் கழிவுப்பொருள்களைக் கம்பனிகள் வெளியில் போட சட்டமில்லை. அவற்றைச் சேகரம் செய்து எரிக்கும் தொழில் இது. இவர்களுக்கு முக்கியமானது எரிக்கும் சூளை incinerator. அவர்களிடம் ஒரு சூளையிருக்கிறது. ஏராளமான ஆர்டர் வருவதால் அடுத்த சூளை கட்ட முடிவு செய்தனர். கம்பனியின் அளவே \$20 மில்லியன். அடுத்த சூளை \$25 மில்லியனாகும். பணம் திரட்ட முடியும். ஆனால் State-of-Art technology நவீனமாகக் கட்டவேண்டும் என்பதால் 5 ஆண்டாகும். இது நடந்த வருஷம் 1990. அடுத்த 5 ஆண்டுகளில் ஏராளமான இதுபோன்ற கம்பனிகள் வருவதால் வரும் 5 ஆண்டுகளில் அதிகமாக சம்பாதிக்கலாம். அதன் பிறகு போட்டி வந்துவிடும்.

நம்மை அங்கு consultancy கன்சல்டன்சிக்காகக் கூப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு 20, 30 பிரச்சினைகள். சிறு பிரச்சினைகள் என்றாலும் தலைவலியானவை. சொந்தக்காரர்கள் அக்கா, தம்பி. இருவரும் படிக்காதவர்கள். நாம் போனவுடன் தலைவலியாக இருந்த பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்ததால், அவர்கட்கு நம்மீது நம்பிக்கை வந்தது.

1) கணக்கில் கோளாறு. அவர்களுடைய சிப்பந்திகள் மூலமே அதைத் தீர்த்தோம். சிக்கல் அவிழ்ந்தது. முதலாளிகட்குச் சந்தோஷம்.

“விசேஷம் இது அல்ல. கணக்கு நேரானதால் பணம் வரும்” என்றோம். அவர்கள் கேள்விப்படாதது. பணம் வந்தது.

2) ஆர்டர் நேரத்தில் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை என்பதால் வாடிக்கைக்காரர்கள் குறை சொல்வது தலைவலி. அதற்கு ஒரு schedule பட்டியல் போட்டுச் சிக்கல் எழும் இடங்களை முன் கூட்டியே விலக்கியவுடன், அது நேராயிற்று.

இதெல்லாம் சிறிய வேலைகள். பெரிய கம்பனிகளில் எழாது. எப்படியாயினும் முதலாளிக் கு நம் மீது நம்பிக்கை வந்ததால் புது சூளையைப் பற்றி தயங்கி தயங்கி - இன்ஜீனியர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்காக - பிரஸ்தாபித்தார்கள்.

3) நாம் அதை இன்ஜீனியர்களுடன் பேசவேண்டும் என்றார்கள். மேற்கூறிய சட்டத்தைப் பின்பற்றி அனைவரையும் யோசனை கேட்கலாம் என்றவுடன் இன்ஜீனியர்கட்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒருவாறு சமாதானம் கூறி யோசனை கேட்டோம். ஒரு தொழிலாளி “புதிய சூளை தேவையில்லை. பழைய சூளையை விரிவு படுத்தலாம். 18 மாதத்தில் \$10 மில்லியனில் முடியும்” என்றார்.

★ அவர் கூறுவதை என்ஜீனியர்கள் பரிசீலனை செய்தனர்.

★ சரி என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

மனம் கற்பனையில் ஈடுபடுவது, உணர்வு தன்னை மறந்திருப்பது ஆகியவை சுறுசுறுப்பானவரின் சோம்பேறித்தனம்.

சோம்பேறியின் சுறுசுறுப்பு.

“சிறு குறிப்புகள்”

தியான அறை

சிறுவர்கள் தியான அறையில் கொஞ்சநேரம் வேலை செய்தால் முகம் பிரகாசமாகிவிடும். பெரியவர்களுக்கு அந்த அளவு வித்தியாசம் தெரியாது. மலர்கள் பல இடங்களிலிருந்தாலும் தியான அறையிலுள்ளவை அதிக நேரம் வாடாமலிருக்கும். தியான அறையில் அன்னையின் சக்தி அதிகமிருப்பதை அனுபவம் உணர்த்தும்.

ஒரு பிரெஞ்சுக்காரர் புதுவையில் தங்கிவிட்டுத் திரும்பும்பொழுது தன் டைப்ரைட்டரை விற்க விரும்பினார். மொழி வேறானாலும், எழுத்து key board கிட்டத்தட்ட ஒன்றாகவேயிருக்கும். அது எலக்ட்ரிக் டைப்ரைட்டர். பரவலாக எலக்ட்ரிக் டைப்ரைட்டர் பயன்படாத நாட்கள். வெளிநாட்டுப் பொருள்களை விரும்பி வாங்கிவிட்டால், ஒரு ரிப்பேரானால் அதைச் சரி செய்ய முடியாது. ஒரு முறை அனுபவப்பட்டவர்கள் வெளிநாட்டுப் பொருள்களை வாங்கத் தயங்குவார்கள். பிரெஞ்சுக்காரரால் அதை விற்க முடியவில்லை. இதை வாங்கினால் பிரெஞ்சுக்காரருக்கு உதவி என்றும் சிலரைக் கேட்டார்கள். எதுவும் நடக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரு அன்பர் அதை வாங்கினார்.

Key board சற்று மாறியிருப்பதால் பிழை அடிக்கடி வருகிறது. ஆனால் மெஷின் நன்றாக வேலை செய்கிறது. சுமார் 5 ஆண்டுகட்குப் பின் ரிப்பேராகி விட்டது. ரிப்பேர் செய்ய புதுவையிலும், சென்னையிலும் வசதியில்லை. என்ன செய்வது என்று கேள்வி. ஒரு அன்பர், “டைப்ரைட்டரைத் தியான அறையில் வைக்கலாம்” என்றார். எல்லோரும் சிரித்தனர். 1 வாரம் கழித்து டைப்ரைட்டரை என்ன செய்வது என மீண்டும் பேசியபொழுது, எடுத்து உபயோகப்படுத்தினர். நன்றாக வேலை செய்தது! ஜடமான பொருள்களும் அருளைப் பெறும். ஆனால் மெதுவாகப் பெறும்.

Stapler பெரிய சைஸ் வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கி வந்தனர். கொஞ்சநாள் கழித்து வேலை செய்யவில்லை. அடுத்தமுறை வாங்கி வந்தவர் வந்தபொழுது அவரிடம் காட்டினர். சரி செய்துவிட்டார். அவர் ஊருக்குப் போனபின் பின் போட்டால் 2 பின் விழுகிறது. எவருக்கும் சரி செய்யத் தெரியவில்லை. தியான அறையில் 10 நாள் வைத்திருந்தனர். மீண்டும் வேலை செய்யவில்லை. மீண்டும் தியான அறையில் வைத்தனர். அடுத்தமுறை பெரிய fileக்கு staple போடவேண்டும் என்றபொழுது stapler ஐ எடுத்துப் பயன்படுத்தினால், 2 @ @ Y i \ O . “சரி, தியான அறையிலேயே இருக்கட்டும். ஊரில் இதை ரிப்பேர் செய்யும் கடையிருக்கிறதா என விசாரிப்போம்” என்றனர்.

- ★ 2 நாள் கழித்து stapler வேலை செய்கிறது!
- ★ அறையில் வை என்ற பொழுது, எடுத்துப்போனவர் அறையில் வைக்காமல், என்ன செய்யலாம் என யோசனை செய்து, கடைக்குப் போய் pin வாங்கி வந்து போட்டுப் பார்த்தால், வேலை செய்கிறது.
- ★ புதிய பின் வேலை செய்வதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். வேலை செய்வது அருள் எனப் புரிந்து கொள்வது நம்பிக்கை.

புதிய வெளியீடு

கணவன் மனைவி

கர்மயோகி

விலை : ரூ. 20/-

தபாலில் பெற ரூ. 10/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

வாழ்க்கையிலும் மற்றும் ஆன்மீகத்திலும் நம் கண்ணிற்கும், அறிவிற்கும் தெரியாத பல அருமையான விஷயங்களை நாம் அனுமதித்தால் அன்னை நமக்கு உணர்த்தி வழங்குவார்

ஐன்ஸ்டீனின் முதல் மனைவி தம்மால் இவருடன் குடித்தனம் செய்ய முடியாது என விவாகரத்து செய்துவிட்டார். பிலிம் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர் வசனம் எழுதுபவரிடம் சண்டை போட்டுக் கொண்டார். பிறகு அவர் முதல் மந்திரியான பின் ‘நான் சண்டை போட்டிருக்க மாட்டேன். அப்பொழுது தெரியவில்லை’ என்றார். புரந்தரதாசருக்கு மனைவியின் ஆத்மீகப் பெருமை தெரியாததால் மனைவி வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். காமராஜ் பிரதமர் நேருவைப் பார்க்கப்போய் மூன்றுநாள் காத்திருந்து முடியவில்லை. நேருவே பிறகு காமராஜரை AICC தலைவராக்க விரும்பினார். மூளை வளர்ச்சியற்றதாகக் கருதிய குழந்தை பின்னால் பிரபலமடைந்த பின் ‘இதெல்லாம் அன்று எப்படி தெரிய முடியும்’ என்பார்கள்.

அன்று அறியாததை இன்று அறிவது அறிவு வளர்ச்சி.
பின்னால் தெரியப் போவதை முன்னால் அறிவது ஞானம்.
அதை இன்று மனம் அனுமதிப்பது நல்லுணர்வு (right attitude).
அதை அனுமதிக்கும் குணம் நிதானம், பொறுமை.
அக்குணத்தின் பாங்கு தானே நடப்பதை ஏற்பது.
எதிர்பாராமலிருப்பது மனம் அப்பாங்கை வளர்க்கும் வகை.
தோன்றுவதைப் பேசாமலிருப்பது எதிர்பார்க்காமலிருக்க உதவும்.
ஆன்மீக பாஷையில் இதை Silent will மனோ சக்தி என்கிறோம்.
இதை அனுமதிக்கும் உணர்வு அன்பு.
அன்பை வெளிப்படுத்தும் நடைமுறை ஆதரவு.
அதற்குரிய பழக்கம் இனிமை, அடக்கம்.

பிறர் நம் எதிர்காலத்தை அறியாதபொழுது, நாம் அறிந்தால், “இவர்கட்கெல்லாம் என் பெருமை தெரியவில்லை. ஒரு நாள் அது வெளியில் வரும்” என நினைக்கிறோம். நாமே நம் எதிர்காலச் சிறப்பை அறியமுடியாத மனநிலையை unconsciousness கண்மூடித்தனம் என்கிறார் அன்னை.

எப்படி நாம் இதை அனுமதிப்பது?

- ★ பிறர் குறையைக் குறை எனக் கண்டுகொள்ளாவிட்டால் அவர் நிறைவு பெறும்பொழுது குறை எழாது.
- ★ எதிரியிடமும், மட்டமான கயவனிடமும், முரடனிடமும் மனிதத்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டால், எதிர்ப்பும், மட்டமும், கயமையும், முரட்டுத்தனமும் ஓய்ந்தபின் மனிதத்தன்மை செயல்படும். மனிதத்தன்மைக்கு ஆன்மவிளக்கம் உண்டு.
- ★ அவமானப்படுத்தும்பொழுது ஆத்திரப்படாமல், அவமானம் நம் ஆன்மாவுக்கில்லை, நாம் அவமானப்பட வேண்டிய உள்ளுறை குணத்திற்கே எனப் பொறுமையாக இருந்தால் அனுமதி கிடைத்து அன்னை உள்ளே வருவார்.
- ★ ஆதாயத்தைக் கருதாமல், அன்பைக் கருதினால், கண்ணை மறைக்கும் ஆதாயம் விலகி எதிர்காலத்தை உணர்த்தும் அன்பு அன்னையை உள்ளே அழைக்கும்.
- ★ பிறர் சுயநலம் சுடும்பொழுது, அதைத் தம் சுயநலம் துடுபடுகிறது எனப் புரிந்து கொண்டால் பிறர் மீது எழும் எரிச்சல், நம் மீது எழும் வருத்தமாக மாறும்.
- ★ வரும் செய்தியின் பின்னாலுள்ள உண்மையைக் காண மனம் விழைவது, உண்மை வரும்முன் அன்னையை அழைத்து அருளைச் செயல்படச் செய்யும்.

நம் வாழ்க்கையில் நமக்குச் சில புரியலாம், பல புரியாமல் இருக்கலாம். பெரியவர்கள் வாழ்க்கையில் நமக்கு அதிகமாகப் புரியும். அன்னை ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்த 54 ஆண்டு வாழ்வில் சுமார் 500 நிகழ்ச்சிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நம் தலைப்புக்குரிய அனுபவத்தைத் தர வல்லவை அவை. நாம் தெரியாமல் செய்யும் நல்லதை அன்னை தெரிந்து செய்வதைக் காணலாம்.

- ★ அருளுக்குரியவரை அன்னை தமக்குரியவராக ஏற்றுப் போற்றியவை.
- ★ ஆர்வத்தால் காரின் பின்னால் ஓடி வந்தவனை பல ஆண்டு கழித்து ஏற்று அருள் அனுக்கிரஹம் செய்ததும் அவனுக்கு சித்தப் பிரமையை அளித்தும், அருள் தொடர்ந்து செயல்பட்டது.
- ★ அன்னையையோ, தம்மையோ, அறியாத அயல்நாட்டில் வசிப்பவரை அவர் விருப்பத்திற்கு மாறாக அழைத்து, அவர் எதிர்ப்பை மீறி அரவணைத்து, அவர் இருளை முன் கொணர்ந்து, அவர் மனம் வெதும்பி கசங்கும்பொழுது பொறுமையாக இருந்த அன்னை அவருக்குப் பொறுமையை உணர்த்தி, சேவைக்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அவர் சேவையின்பொழுது சினங்கொள்வதை ஏற்று, செயல்பட்ட விதம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- ★ அரசனாக இருந்த ஜன்மத்தில் நரபலி கொடுத்தவர் கனவில் இறந்த ஆத்மாக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்பவர் ஆசிரமம் வந்து அருளை நாடிப் பெற்று, பிறகு அருளைவிட்டு விலகி, மீண்டும் அதைத் தேடிவரும் பொழுதெல்லாம் 'வாழ்வை' அன்னை தம் வாழ்வில் அனுமதித்த விதம்.
- ★ உயர்ந்த ஆன்மவிழிப்புள்ளவர், வேணுகானத்தைக் கேட்பவர், இக்கட்டான வாழ்க்கைச் சந்தர்ப்பத்தில் திருமணத்தையே விழையும்பொழுது அன்னை அவர்

ஆன்ம விழிப்பைப் புறக்கணித்து, அறிவின் ஆர்வத்தைப் பூர்த்தி செய்து திருமணம் செய்ய அனுமதி வழங்கியது.

- ★ தம்முடன் உள்ள நெருக்கத்தை இருளை வளர்க்கப் பயன்படுத்தியவரை அனுமதித்தது.
- ★ எதற்கும் உதவாத மனிதனை எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்கச் செய்து முதன்மையாக்கியது.
- ★ பவித்திரமான ஆன்மாவும், சிறுபிள்ளைத்தனமான மேல் நாட்டுப்பழக்கமும் உள்ளவரை அவர் பவித்திரத்தின் மூலம் சிறுபிள்ளைத்தனத்தை மாற்ற முயன்றது.
- ★ தாம் - அன்னை - கூறுவதை எல்லாம் தட்டி நடப்பவருக்கும் அதனால் அவர் சிரமப்படும்பொழுது, அருள் வழங்க மறுப்பதும், அவர் மன்றாடிக் கேட்கும்பொழுது, வழங்குவதும்.
- ★ வீம்புக்கு இலட்சியம் பேசியவர் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்தபொழுது வீம்பு விழிபிதுங்கி இலட்சியம் வேண்டாம், பணம் வேண்டும் என்று அலறியபொழுதும், அலறலைக் கேட்காமலிருந்து, அவர் மனமும் செயலும் மாறியபின், பணத்தைப் பெருவாரியாக அளித்தது.
- ★ அன்னை சேவையை வாழ்வாக ஏற்றவர், முக்கிய நேரத்தில் - அன்னையை - தம்மை விலக்கிய பொழுதும், அவர் தூழலில் உள்ள சேவை மூலம் அவர் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்தது.
- ★ எவருக்கும் கிட்டாத சேவையை எதற்கும் லாயக்கில்லாத மனிதருக்கு 20 வருஷம் அளித்த பின்னும், அவர் சேவையிலிருந்து தானே விலகியதை அனுமதித்து, மீண்டும் சேவைக்கு அழைத்தபடியிருந்தது.
- ★ தீமையின் உருவை, தீண்டத்தகாத ஜன்மத்தை, அருகில் அமர்த்தி அருள் செய்தது.
- ★ பொய்யின் புதுப்புது உருவங்களைச் சிருஷ்டிப்பவருக்கு

அவர் காணிக்கையைப் பறித்து 25 ஆண்டு பொய்க்கு மெய்யின் பலனை அளித்து, பின்னர் பொய்க்கே உரிய பொறுமை வேண்டிய பொறுப்பை அளித்தது.

- * போரை நிறுத்தச் சுமுகம் ஏற்படுத்த வேண்டி நிறுவிய இடத்தில் போர் மூட்டிய பெருந்தகையினருக்கு வெற்றிக்குமேல் வெற்றியளித்தது.
- * சுயநலத்தை மட்டும் வெட்கமின்றிப் பாராட்டி வந்தவர்கட்கு அவர்கள் சுயநலம் பாதுகாக்கப்படும் வகையில் நடந்தது.
- * புயல் வீசும்பொழுது அனல்போல் தம் மேல்படும் காற்றினால் அவதிப்படும் அன்னையின் சரீரம், அதைப் புண்படுத்தும் இராசிக்காரர்களை நூற்றுக்கணக்காக தரிசனத்திற்கு அனுமதித்தது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இன்று நூற்றுக்கணக்காகப் பிரசுரமாவதை நாம் படித்தால், அன்னை எப்படி மனிதனுள் அருளை அனுமதித்தார் என அறியலாம். அது நமக்குப் பயன்படும்.

ருசி உடல் உணர்வு. உடனே பலன் தருவது. அறிவு மனத்திற்குரியது. எதிர்காலத்தை உணர்த்துவது. ருசியைப் பின்பற்றினால் பின்னால் வரப்போவது தெரியாது. அறிவைப் பின்பற்றினால் அது சரியாக வரும்.

ஆன்ம உணர்வை ஏற்றால் காலத்தைக் கடந்து பயன் பெறலாம்.

ருசியைக் கட்டுப்படுத்தி, அறிவின்படி நடப்பது எதிர்காலத்திற்குப் பயன்படும். ருசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, மறுத்து, சமர்ப்பணத்தால் ஆன்மாவைப் பின்பற்றுவது அன்னையை அனுமதிப்பதாகும்.

தம்மைத் தாமே கட்டுப்படுத்த முடியாதவரை சந்தர்ப்பம் கட்டுப்படுத்தும். அதையே நிர்ப்பந்தம் என்கிறோம். ருசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டால், சந்தர்ப்பம் வந்து நிர்ப்பந்தம்

செய்வதற்கு முன், இந்த ருசியின் பிரதிநிதிகள் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ளதால் அவர்கள் செயலை விரும்பி அனுமதித்தால், பின்னால் நிர்ப்பந்தமாக நடக்க வேண்டியதை நாம் சுருக்கமான முறையில் நீக்கலாம்.

தம் சிறு வயதில் “நான் ஒரு மகானுடன் வாழவேண்டும்” என்று அதிகமாக விரும்பியவர் மகான்களைத் தேடினார். உள்ளூர் கோயிலுக்கு வரும் பல சாமியார்களில் ஒருவரைத் தாம் விரும்பிய மகானாகத் தேர்ந்தெடுத்து, வீட்டிற்கு அழைத்துப் போனார். அவருக்கு ஒரு வகை சித்தியுண்டு. குளிக்க மாட்டார். ஆனால் உடலில் வாடை வராது. சிகரட் குடிப்பார். பேசமாட்டார். கொஞ்சநாள் வீட்டிலிருக்கும்பொழுது மகானுக்கு மனித சுவாசம் எழ ஆரம்பித்தது. மகான் என்பதால் பொறுமையாக அனைவரும் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர். அன்னை அறிமுகமாயிற்று. இவர் அன்பரானார். ஆசிரமம் வர ஆரம்பித்தார். மகானுக்கு அது ஒத்து வரவில்லை. மகான் புறப்பட்டுத் தம்மூர் கோயிலுக்குப் போய்விட்டார்.

ஆசிரமம் வர ஆரம்பித்தபின் இவருக்கு மற்றொரு பக்தர் பழக்கமானார். இளைஞரும், பெரியவரும் பக்தர்களாகப் பழகினர். மகானுடன் வாழ விரும்பிய இளைஞருக்கு அன்னை அருள் பிரவாகமாக எழுந்தது. ஆயிரம் வாய்ப்புகள் வந்தன. ஆன்மீக வாய்ப்புகள் பெரியவை. இளைஞருக்கு விழிப்புற்ற ஆன்மாவுண்டு. அதற்கெதிரானதும் உண்டு. அன்னை சூழலில் விழிப்புற்ற ஆன்மா Life Divine படிக்கவும், ஆராய்ச்சி செய்யவும், ஆத்மானுபவம் பெறவும், வாழ்வின் சிறப்புகளை அடையவும், பேரும் புகழும் பெறும் சந்தர்ப்பங்களாகவும் ஏராளமாக வந்தன. அவற்றை ஏற்க முடிவு செய்திருந்தால் விழிப்புற்ற ஆத்மா ஜீவன்முக்தன் நிலையை எளிதாகக் கடந்திருக்கும். ஆன்மாவுக்கெதிரான குணம் தலை எடுத்தது.

அதை வெளிப்படுத்தி ஆனந்த நிறைவு பெற முடிவு செய்தார்.

இளைஞருக்கு ஆத்மானுபவ சந்தர்ப்பம், அடுத்தவருக்கு எதிரான சந்தர்ப்பமாயிற்று. அவர் இளைஞரை விட வயதில் பெரியவர். அவரும் அன்னை அன்பர். இளைஞர் இந்த முடிவை எடுத்தவுடன் இளைஞரின் செயல் தீவிரம் பெற்றது.

பெரியவர் முன்னுள்ளவை இரண்டு. இளைஞரை விலக்குவது அல்லது இளைஞரை ஏற்றுத் தம்மைப் பாதுகாப்பது. அவர் அதற்கடுத்த முடிவை ஏற்றார். “இளைஞரை விலக்கினால் அருள் தந்த சந்தர்ப்பம் விலகும். அவரை ஏற்று என்னைப் பாதுகாத்தால், விரதம் அனுஷ்டித்தும் பலனில்லாமல் போகும். இளைஞர் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றட்டும். அது அன்னையை என் வாழ்வினுள் அனுமதிக்கும்” என்று முடிவு செய்தார்.

அதன்பின் இளைஞர் பெரியவர் வாழ்வையும், அவர் வீட்டையும், பொறுப்பையும் தம்மால் இயன்ற அளவு விரும்பி ஆர்வமாக அழித்தார். பெரியவர் நெருப்பாற்றில் எதிர் நீச்சலிட்டார். இளைஞர் கும்மாளமிட்டார். நெருப்பில் குளித்தவர் வாழ்வில் அன்னை அருளாக, அனுக்கிரகமாக, அற்புதமாக உதயமானார்.

இளைஞர் வாழ்வில் அவர் பெரியவருக்குச் செய்த அனைத்தும் பல மடங்காகப் பெருகி வாழ்வைச் சுகோடாக்கியது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சமர்ப்பணம் பலிக்க வேலையில் நமது கண்ணோட்டம் மாற வேண்டும். நாம் செய்வதாகக் கருதுகிறோம். நம்மை மீறி, அவை சென்ற காலத்து, ‘தெய்வச் செயல்’ என்கிறோம். அதை மாற்றி, நாம் செய்வதையும் தெய்வச் செயலில் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்ப்பணம் மனித செயலை தெய்வச் செயலாக்கும்.

“பகவானுடைய இதர நூல்கள்”

“10 நிமிஷம் யோகத்தூக்கம், பல மணி தூக்கத்திற்கு சமம்”

Evening Talks, மாலை நேர உரையாடல்களிலிருந்து மேற்சொன்ன கருத்தையும், கீழ்க்கண்ட விளக்கங்களையும் எடுத்தேன்.

அன்னை மரணத்தை மனிதன் ஏற்றுக்கொண்ட பழக்கம் என்கிறார். அவனால் அப்பழக்கத்தை விட முடியுமானால், மீற முடியுமானால் மரணம் அவனுக்கு அவசியமில்லை என்கிறார். அதே கருத்தைப் பகவான்,

★ தூக்கம் ஒரு பழக்கம்.

★ சாப்பாடு ஒரு பழக்கம்,

எனக் கூறுகிறார். ஆப்பிரிக்காவில் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உடை உடுக்கும் பழக்கமில்லை. மனிதன் பிறவியில் உடை உடுக்கவில்லை என நாம் அறிந்தாலும், உடை நாகரீகம் கொடுத்த பழக்கம் என அறிந்தாலும் நம்மால் இன்று எளிமையாக உடையை விட முடியுமா? அதுபோல் பசியும், தூக்கமும் மனிதன் ஏற்றுக்கொண்ட பழக்கங்கள். யோகம் முதிர்ந்த நிலையில் விட முடிவு செய்தால் விடமுடியும் என்பது பகவானுடைய கருத்து. அது சம்பந்தமாகக் கேட்ட கேள்விகட்கு பகவான் கொடுத்த பதில்கள்,

★ நான் தூக்கத்தை விட முயன்றதில்லை.

★ ஒரு நாளைக்கு 5 மணி நேரம் தூங்குகிறேன்.

★ 2 நாள் தூங்காமலிருந்தேன், மூன்றாம் நாள் 9 மணி நேரம் தூங்கினேன்.

- * ஜெயிலிலிருந்தபொழுது 2 நாள் தூங்காமல், மூன்றாம் நாள் தூங்கும் பழக்கத்தை 10 நாள்வரை தொடர்ந்தேன்.
- * மனிதன் சோம்பேறித்தனமாக உள்ளே போய் தங்கும் பழக்கம் தூக்கமாகிவிட்டது.
- * ஒரு எழுத்தாளர் மனிதன் தூக்கத்தை விலங்குகளுடன் வாழ்ந்தபொழுது கற்றுக் கொண்டான் எனக் கூறுகிறார்.
- * யோகியின் தூக்கம் நம் தூக்கத்தினின்று வேறுபட்டது.

தியானம் என உட்கார்ந்து தூங்குபவர்கள் உண்டு. ஒருவர் குறட்டைவிட்டார். தூக்கம் என்பது தியானம் போலுமிருக்கும். ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனத்தின் எண்ணங்களை நிறுத்தியவுடன் மனம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், ஒன்றும் செய்யாதபொழுது தூங்குவதுபோல் தூங்குகிறது. இது தியானத்திற்கு முதல் தடை, பெரிய தடை, இதைக் கடந்தால்தான் தியானம் பலிக்கும். தியானத்திலும், தூக்கத்திலும் நாம் உள்ளே (inner mind) போகிறோம். உள்ளே போனபின் (தமஸ்) சோம்பேறியானால் தூக்கமாகிறது. உள்ளே போனபின் விழிப்பாக இருந்தால் தியானமாகிறது.

- * தியானம் தூக்கமானால் எழுந்தவுடன் உடல் அசதியாக இருக்கும்.
- * தூக்கம் தியானமானால் எழுந்தவுடன் உடல் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும்.

யோகி முறையாகத் தூங்கக் கற்றுக் கொண்டால் 10 நிமிஷத் தூக்கம் அவனுக்குப் போதும்.

* * *

“சாவித்ரி”

P. 24. His thought stretches into infinitude

எண்ணங்கள் அனந்தமாக நீண்டன

எண்ணம் மனதில் உதிப்பதாக நாம் நினைக்கின்றோம். அவை உடலில் உற்பத்தியாகின்றன என்று பகவான் கூறுகிறார். மனத்தில் எண்ணங்களைக் கவனித்தால் அவை ஓடியபடியிருக்கும். அவை அர்த்தமற்றவை. அவற்றை ஒதுக்கிப் பார்த்தால் நம் அபிப்பிராயங்களைக் காணலாம். அவற்றிற்கு ஒரு structure கட்டுக் கோப்பு உண்டு. நம் அனுபவம் ஒரு அபிப்பிராயமாகியிருக்கும். ஆராய்ச்சியால் அக்கட்டுக்கோப்பைக் கரைக்கலாம், உடைக்கலாம். அப்படி உடைந்தால் மௌனம் குடி கொள்ளும். அதன்பின் சிந்திக்கும் திறன் உண்டு. இது வலுவானது. இதைச் சுலபத்தில் கரைக்க முடியாது. முடிந்தால் மௌனம் வலுப் பெறும். இதன் பின்னணியில் மனம் உண்டு. சிந்திக்கும் திறன் மனத்தின் பல திறமைகளில் ஒன்று. நினைவு, சிந்தனை, பாகுபாடு, முடிவு, உஷார், தீர்ப்பு, நியாயம் என்ற திறன்களில் சிந்திக்கும் திறன் ஒன்று. சிந்திக்கும் திறனை கரைக்கலாம், உடைக்கலாம், முடிந்தால் சரண் செய்யலாம். அதேபோல் மனத்தையே கரைக்க முடியும். இது பெரிய யோக சித்தி. ராஜயோக சித்தி, அது நடந்தால்,

நாம் அகண்ட மௌனம் பூணுவோம்.

மனத்தின் அடியில் உணர்வும், உணர்வின் அடிப்படையாகச் செயலும், செயலுக்கு உறைவிடமாக உடலும் உள்ளன. இத்தொடர் நீண்டது. அனந்தமானது, முடிவற்றது. எண்ணத்திற்குரிய அஸ்திவாரம் இவை. மேலுலகில் ஜோதியுண்டு. சப்தம் பிறந்த இடம் அது. சப்தம் பிறப்பதற்கு முன் அது ஜோதியாக இருந்தது. சப்தத்தின் பிறப்பிடம் ஓம். சப்தம் என்பதைச் சப்த பிரம்மம் எனவும், சப்தத்திலிருந்தே சிருஷ்டி எழுந்தது எனவும் தத்துவம் கூறும். கீழிருந்து வரும் எண்ணங்கள் நினைவு,

உணர்வு, செயலைக் குறிப்பன. மேலிருந்து வரும் ஜோதி சிருஷ்டியின் அற்புதங்களைக் குறிக்கும்.

இடையில் மனம் உள்ளது. ஞானத்தால் மனம் உயரவல்லது. உணர்வால் மனம் சிந்திக்க வல்லது. ஓம் பிறந்ததிலிருந்து உடல்வரை எண்ணமும், சொல்லும் பரவும் எனில்

எண்ணங்கள் முடிவற்றவை

என அறிகிறோம். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் Thought seeks the Absolute எண்ணம் பிரம்மத்தை நாடுகிறது என்கிறார். நாம் பெற்ற அறிவை intellect என்கிறோம். அது ஜடமான மனம், அஞ்ஞானத்திற்குரியது. அறியாமை மனம். Intellect seeks oneness எனவும் கூறுகிறார். மனிதனுடைய அறிவு ஒருமைப்பாட்டை நாடுகிறது. ஆனால் அவன் சிந்தனை, எண்ணம் பிரம்மத்தை நாடுகிறது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். சிந்தனை என்ற சொல் சித் என்பதிலிருந்து வந்தது. அதுவே அதன் பிறப்பிடம்.

* * *

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

செல்வம், அரசியல், ஸ்தாபனம் ஆகியவற்றில் இரண்டாம் தலைமுறை, அளவு கடந்த செளகரியத்தை அனுபவிப்பது இயற்கை. அளவு கடந்த உயர்ந்த கட்டுப்பாட்டைத் தானே ஏற்பது முறை.

இரண்டாம் தலைமுறை முதல் தலைமுறையாகச் செயல்பட வேண்டும்.

“லைப் டிவைன் - கருத்து”

நாத்திகனின் அத்துவைதம் பிரச்சினையைத் தீர்க்காது

நமக்கு உடல் நலம், வியாதி என்பவற்றைப்பற்றி நம்மை விட டாக்டருக்கும், வைத்தியருக்கும் தெரியும். உடல் என்னுடையது என்பதால் எனக்கே அதிகம் தெரியும் என்று கூறமுடியாது. தலைவலி எந்த மருந்துக்கும் 10 நாளாகக் கட்டுப்படவில்லை என்றால் தலை என்னுடையதானாலும், ஏன் தலைவலி வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. உடனே டாக்டர் கண்ணாடி போடவேண்டும் என்பார். கண் பார்வை சரியாயில்லை என்றால் தலைவலி வரும் என்பது டாக்டருக்குத் தெரியும். நமக்குத் தெரியாது.

- ★ உடல் என்னுடையதானாலும் physiology உடற்கூறு அறிந்த டாக்டருக்கே என்னைவிட என்னுடலைப் பற்றித் தெரிய முடியும்.
- ★ டெல்லியிலிருந்து, சர்க்கார் விஷயங்கள் அனைத்தும் தெரிவதால் நாட்டுப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு தெரியும் என்று அர்த்தமாகாது. அது தெரிய அரசியல் தெரியவேண்டும்.

நாத்திகன் உலகமே ஜட சக்தியால் ஆனது எனவும், எல்லாம் சக்தி எனவும் கூறுவது நம் பிரச்சினைக்கு உதவாது. எல்லாம் சக்தி, ஜடமான சக்தியெனில் நமக்கும், தாவரத்திற்கும், விலங்குக்கும் உயிர் உள்ளதே, அதை எப்படி விளக்குவது என்பதற்கு நாத்திகவாதத்தில் பதிலில்லை. அதற்குரிய பதிலை 10 ஆம் அத்தியாயத்தில் Force is anterior, instrument comes later. சக்தி முந்தையது, கருவி பிந்தையது என்று நீண்ட விளக்கம் தருகிறார்.

சுயநலம் சில சமயம் முழுச் சுயநலமாகி, அவனுக்குத் தன்னைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாது என்ற நிலை ஏற்படும். நமக்கு அதுபோன்ற ஒருவரைத் தெரியுமானால் அவர் பழக்கம் கண்ணில் படும்.

- ★ உடன் பிறந்தவருக்கு உயிர் போனபொழுது, தான் எதிர்பார்க்கும் காபி வரவில்லை என்பதே மனதிலிருக்கும்.
- ★ தனக்குத் தெரிந்த மிகப் பயனுள்ள செய்தியைப் பிறருக்குச் சொல்லவும் தோன்றாது.
- ★ வருஷக்கணக்காகத் தனக்குப் பல உதவிகள் தொடர்ந்து செய்பவருக்கு உதவி செய்யும் நேரம் வந்தால் எரிச்சல் வரும்.
- ★ இவர்களில் சிறப்பானவர்கள் வீட்டிற்கு வரும் தம்பியை வருமுன் சாப்பிட்டுவிட்டு வா என்பார்!

உலகத்தையே மறந்து தன் சுயநலத்தை மட்டும் கருதும் மனிதன், சுயநலம் சரியான கொள்கை என்று கூற முடியாது. குடும்பமும், பெற்றோரும், சமூகமும்ல்லாமல் ஒரு மனிதன் உயிர் வாழமுடியாது என்று அனைவரும் அறிவார்கள். “அவர்கள் அனைவரும் என் சௌகரியத்திற்காக இருக்கிறார்கள்” எனச் சுயநலமி நினைப்பது முடிவாகாது.

- ★ நாத்திகன் ஆண்டவன் இல்லை எனக் கூறலாம்.
- ★ உலகில் உயிரில்லை எனக் கூறமுடியாது.
- ★ உயிர் ஜடத்திலிருந்து வருகிறது என விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.
- ★ கூறபவர் அறிவாலோ, நடைமுறையாலோ அதை நிரூபிக்க முடியாது.
- ★ நாத்திகவாதம் பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டது போலாகும்.

அன்பர் அனுபவம்

எனக்கு அடைக்கலம் அருளிய அன்பரசி

என் பெயர் ஸ்ரீலேகா. என் கணவர் பெயர் M. ராஜேந்திரன். என் தங்கையின் கணவர் மூலம் அன்னையிடம் அறிமுகமானோம். சென்னை தி.நகரில் மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி, பாண்டிச்சேரி மூலம் புதிதாக ஆரம்பித்துள்ள தியானமையத்தில் சர்வீஸ் செய்து கொண்டிருப்பவர். அவ்வகையில் அவருடன் அடிக்கடி பேசும்பொழுது அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு பின்பு நாங்களும் பக்தராகி விட்டோம்.

நான் T.V., சினிமா, நாடக மேடை என்ற மூன்றிலும் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இது போக சினிமாவில் பின்னணிக் குரலும் (dubbing voice) கொடுக்கிறேன். என் கணவரும் இதே துறையில்தான் பணியாற்றுகிறார். நாடகங்களில் நடிப்பதற்காக புதுவைக்கு பல தடவை சென்றிருக்கிறேன். என்றாலும், ஆசிரமத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தேன். என் தங்கையின் கணவர்தான் இவ்வருடம் பிப்ரவரி 21-ஆம் தேதி அன்னையின் பிறந்த நாள் தரிசனத்திற்கு எங்களை வரச் சொல்லி அழைத்துபோனார். அந்நாளே எங்கள் திருமணநாளாகவும் அமைந்துவிட்டதால் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டுச் சென்றோம். அதுதான் எங்கள் முதல் வருகை என்றாலும் சமாதி, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் வசித்த அறைகள் என்றிவற்றை எல்லாம் பார்த்தபிறகு மிகவும் பரவசமடைந்து ஒரு புதிய உலகத்திற்கே வந்துவிட்டதைப் போலுணர்ந்தோம். அந்நாளை நாங்கள் புதுப்பிறவி எடுத்த நாளாகக் கூடச் சொல்லலாம். அன்று மதியமே மதர் சர்வீஸ் சொசைட்டிக்கும் சென்றோம். அன்று மாலையே சென்னை திரும்பினோம் என்றாலும் எங்கள் மனதைப் பாண்டியிலேயே விட்டுவிட்டுச் சென்றோம்.

17.3.95 தி.நகரில் தியானமையம் முறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை ஒட்டி நடந்த தியானத்தில் நாங்களும் கலந்து கொண்டோம். அன்றிலிருந்து எங்கள் பக்தி மேலும் அதிகமாகி மற்ற தெய்வங்களை எல்லாம் மறந்து அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருவர் மட்டுமே எங்கள் தெய்வம் என்று சொல்லுமளவிற்கு மாறிவிட்டோம். எங்கள் வீடு சிறியதானதால் தனி பூஜையறை என்று ஒதுக்க முடியவில்லை. படுக்கை அறையிலேயே பாதி இடத்தை ஸ்கிரின் (screen) போட்டுப் பிரித்து, மற்ற தெய்வங்களின் படங்களை எல்லாம் அகற்றிவிட்டு புதிதாக 20” x 24” சைஸில் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் முழுவுருவ போட்டோக்களை வாங்கி வைத்து வழிபட்டு வருகிறோம். எங்கள் வீட்டிற்குப் போட்டோக்களை கொண்டு வரும் முன் மதர் சர்வீஸ் சொஸைட்டியிலுள்ள பூஜை அறையில் ஒரு வாரம் வைத்திருக்கும் அனுமதியும் பெற்றோம். அப்படி வைக்கப்பட்டு வந்த போட்டோக்கள் என்பதால் அவற்றை மிகவும் விசேஷமாக நினைத்து தினசரி துடைத்துப், புஷ்பாஞ்சலி செய்து போற்றி வருகிறோம்.

என் கணவர் தினசரி தி.நகர் தியானமையத்திற்குப் போக ஆரம்பித்து விட்டார். நானும் நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு வாரமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் நடக்கும் அரைமணி நேர தியானத்தில் தவறாமல் கலந்து கொள்கிறோம். அங்கு சர்வீஸ் செய்யும் அன்பர்கள் அனைவரிடமும் அறிமுகமாகி விட்டோம். எல்லோரும் அன்பாக எங்களுடன் பழகுகிறார்கள்.

நாங்கள் அன்னையிடம் வந்த பிறகு எங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையிலும், தொழிலிலும் அன்னையின் அருள் செயல்படத் தொடங்கி விட்டதை உணர்ந்துவிட்டோம். அது சம்பந்தமாக நிகழ்ந்த ஆறு நிகழ்ச்சிகளை வரிசைப்படுத்தித் தர விரும்புகின்றேன்.

1. முதன் முதலில் ஆசிரமத்திற்கு 21.2.95 அன்று வந்தபொழுது என் புதுச் செருப்பு திருட்டுப் போய்விட்டது. வெய்யில் அதிகமாக இருந்ததால் வேறொருவரின் செருப்பை நான் போட்டுக்கொண்டு

வந்து வெளித் திண்ணையில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டு மற்றவர் வருகைக்காக காத்திருந்தேன். மற்ற அத்தனை பேர் செருப்பும் இருந்தது. என் செருப்பு மட்டும் காணாமல் போய்விட்டது. நான் போட்டுக் கொண்டு வந்த இன்னொருவரின் செருப்பைக் கழட்டி வைத்துவிட்டு மதர் பகவான் ருமை தரிசிக்கச் சென்றேன். திரும்பி வந்து பார்க்கும்போது அந்த இன்னொரு செருப்பும் காணாமல் போய்விட்டது. மற்ற அத்தனை பேர் செருப்பும் இருந்தது. சரி மதர் இன்று என்னை வெறுங்காலில் நடக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். முட்டாள்தனமாக இன்னொருவர் செருப்பை நான் போட்டது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்று நினைத்து மதரிடம் நான் மன்னிப்புக் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தேன். இது என் முதல் அனுபவம்.

2. May 17-ஆம் தேதி என் மகனுக்கு விடுமுறை முடிந்து பள்ளிக்கூடம் திறந்தனர். என்னையும், என் கணவரையும் ஒரு டாக்குமெண்டரி படத்தில் நடிக்க ஒப்பந்தம் செய்திருந்தார்கள். 17-ஆம் தேதியிலிருந்து 21-ஆம் தேதிவரை 5 நாள் கால்ஷீட் கொடுத்திருந்தார்கள். 21-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆதலால் 22-ஆம் தேதி என்று மாற்றி வைத்துவிட்டார்கள். முதல் நாள் என் மகனைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆகையால் படப்பிடிப்பிற்கு என்னை அழைத்துச் செல்ல வரும் காரை 9.00 மணிக்கு அனுப்புங்கள் என்றேன். சரி என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இரண்டாம் நாள் முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். காலை 7.00 மணிக்கெல்லாம் வண்டி வரும் என்று சொல்லி விட்டார்கள், எனக்கு என்ன செய்வதென்றேத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் என் மகனைப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்ல வரும் ரிக்ஷா 8.40க்குத்தான் வரும். என் மகனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டுத்தான் நான் படப்பிடிப்பிற்கு கிளம்ப வேண்டும். என் கணவர் 6.30க்கெல்லாம் படப்பிடிப்பிற்குச் சென்று விடுவார். நான் மட்டும் 9 மணிக்குத்தான் போக முடியும். டைரக்டர் என்னிடம் கோபித்துக்கொண்டார். “என்னம்மா, உன் கணவருக்கு ஒரு தடவையும், உங்களுக்கு ஒரு

தடவையும் என்று 2 தடவைகள் அனுப்ப முடியுமா?” என்று கோபித்துக் கொண்டார். “எப்படி சார் குழந்தையைப் பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் வரமுடியும்” என்றேன். அவர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. மனவருத்தத்துடன் இருந்தேன். திடீரென்று என் மனதில் ஒரு தைரியம். அன்னை இருக்கும்போது நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் என்று நேராக ஸ்ரீ அன்னையிடம் சென்று என் நிலைமையை விளக்கிச் சொல்லி “அம்மா என்னைப் படப்பிடிப்பிற்காக அழைத்துச் செல்ல நாளை காலை 7.00 மணிக்கு வண்டி வரும் என்று டைரக்டர் சொல்லிவிட்டார். என் மகனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் நான் படப்பிடிப்பிற்குப் போக முடியாது. ஆதலால் எனக்கு வரும் கார் 9 மணிக்கு வர நீங்கள் தான் அருள் புரிய வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! 18ஆம் தேதி மட்டுமல்ல, அந்த படப்பிடிப்பு முடியும்வரை என்னை அழைத்துச் செல்ல வரும் வண்டி 9.30க்கு தான் வந்தது. 7.00 மணிக்கு ஒரு தடவை வரும், என் கணவரை அழைத்துச் செல்லும். டைரக்டரிடம் இருந்து ஒரு கோபமோ, திட்டோ எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எல்லாம் அன்னையின் அருள்தான்.

3. என் பையனுக்குப் பள்ளியில் ஒரு இந்தி புத்தகம் கொடுத்தார்கள். அவன் பள்ளியில் இந்தி Hind Language. “ஷோபனா” என்ற அந்த புக்கில் அவன் பெயரைக்கூட நான் எழுதவில்லை. பள்ளிக்கு அந்த புக்கை எடுத்துச்சென்ற அவன் அதைத் தொலைத்துவிட்டான். அந்த புக் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டம். அந்தப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களைக் கணக்கெடுத்து ஆளுக்கு 1 புத்தகம்தான் கொடுத்தார்கள். தொலைந்த அந்த புக்கைப் பள்ளியில் தேடச் சொன்னேன். கிடைக்கவில்லை. H.M.- இடம் சொல்லிவிட்டு மாடியில் இருந்து இறங்கிவந்து கொண்டு இருந்தேன். மதரிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே இறங்கினேன். உடனே ஒரு டீச்சர் வந்து “ஏங்க இந்தி புக் காணோம் என்று சொன்னீர்களே! உள்ளே ஒரு பீரோவில் ஒரு புக் இருக்கிறது. ஸ்கூல் ஆயா எடுத்து வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அதில் பேர் இல்லை. அந்த புக்கா என்று பாருங்கள்” என்றார்.

நான் போய்ப் பார்த்தேன். அதே புக்தான். தொலைந்து போய் 1 வாரம் ஆனபிறகு அந்த புக் கிடைத்தது. நிச்சயம் இது அன்னையின் அருள்தான். இதில் சந்தேகமே இல்லை.

4. 25-6-95 அன்று என் பிறந்த நாள். அன்று பாண்டிக்கு வந்து சமாதி தரிசனம் செய்தேன். அப்போது என் பிண்கழுத்தில் பயங்கர வலி. கழுத்தை அப்படி இப்படி திருப்ப முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். பகவான் ரூமில் நான் தியானம் செய்யும்பொழுது வலி தாங்க முடியவில்லை. தியானத்தில் பகவான் ரூமில் இருக்கும் பகவான் படத்தில் அவருடைய காலில் தலையை வைத்து அழுகிறேன். பகவான் அவருடைய இடது கையால் என் பின் கழுத்தைத் தடவி கொடுத்தார். தியானம் முடிந்து பார்த்தபொழுது என் பின் கழுத்தில் வலியே இல்லை. கழுத்தைத் திருப்பித், திருப்பிப் பார்க்கிறேன். வலியே இல்லை. இது நிச்சயம் ஸ்ரீ அன்னை, பகவான் அருள்தான். மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. ஓர் அன்பரின் உதவியால் அன்று Playground meditation செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது. எல்லாம் அன்னையின் அருள்தான்.

5. என் வீட்டில் இருக்கும் அன்னை மற்றும் பகவான் படத்தில் மதர் புடவை காற்றில் லேசாக ஆடுவதுபோல் என் கண்ணுக்குத் தோன்றும். அன்னை அன்பர் பெரிய படங்கள் கொடுத்த நாள் 24.5.1995. என் கண்ணுக்கு இப்படி மதர் புடவை ஆடுவதைப்பற்றி அவர்களிடம் சொன்னேன். அவர் சந்தோஷப்பட்டார். என் கணவருக்கும், எனக்கும் சிறு மனத்தாங்கல் இருந்தது. அதையும் அன்பரிடம் சொன்னேன். அவர் மாம்பலம் தியானமையத்தில் எட்டு மணிநேர தியானம் செய்யச் சொன்னார். செய்தேன். அடுத்த வாரத்தில் இருந்து நல்ல பலன்கள் கிடைத்தன. இப்பொழுது நானும், என் கணவரும், என் குழந்தையும் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம். எல்லாம் அன்னையின் அருள்தான்.

6. 30.7.95 அன்று என் மகனுக்குக் கடுமையான காய்ச்சல். உடம்பு நெருப்பு மாதிரி இருந்தது. நெஞ்சுவலி என்று சொன்னான்.

கடந்த நான்கு நாட்களாக இருந்த காய்ச்சல் 30-ஆம் தேதி அன்று அதிகமாகியது. ஆதலால் நான் தியான மையம் செல்ல முடியவில்லை. வீட்டிலேயே குழந்தை பக்கத்திலேயே இருந்தேன். தியான மையத்தில் 10 to 10.30 தியான நேரத்தில் நான் வீட்டிலேயே தியானம் செய்தேன். தியானம் செய்ய ஆரம்பிக்கும் முன் மதரிடம், “மதர் நான் தியானம் செய்து முடிக்கும்வரையில் எனக்கு எந்த இடையூறும் இருக்கக்கூடாது. என் குழந்தை பக்கத்தில் நீங்கள்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்து தியானம் ஆரம்பித்தேன். தியானம் முடித்து பார்க்கும்போது என் குழந்தை பக்கத்தில் மதர் வெள்ளை ஆடை அணிந்து தலையில் பகவான் சிம்பல் பதிந்த டர்பன் கட்டிக் காலில் சாக்ஸ் அணிந்து காலை நீட்டித் தரையில் அமர்ந்து என் மகனைத் தடவிக்கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். 10 மணிவரை நெருப்பாக கொதித்துக்கொண்டிருந்த என் மகனின் உடம்பு 10.30க்கு ஐஸ் மாதிரி குளிர்ந்துவிட்டது. என் மகன் ஓடி, ஆடி விளையாட ஆரம்பித்து விட்டான். உடனே மதருக்கு நன்றி சொன்னேன். இந்த அனுபவத்தால் என் உடம்பு சிலிர்த்துவிட்டது. இதை நானும் என் கணவரும் தனித்தனியாக அன்னை அன்பரிடம் சொன்னோம். எல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டனர்.

7. வால்ட் டிஸ்னி (Walt Disney) கார்ட்டூன் சீரியல் ஒன்று இன்னும் சில மாதங்களில் T.V.-இல் வெளிவர இருக்கிறது. அதற்கான வாய்ஸ் டெஸ்ட் (voice test) சமீபத்தில் ஒரு ஸ்டுடியோவில் நடந்தது. அது ஒரு மிகப் பெரிய வாய்ப்பு என்பதால் நானும் அந்த தேர்விற்குச் சென்றேன். அங்கு போவதற்கு முன்பு மாம்பலம் தியான மையம் வந்து அன்னை, பகவான் இருவரையும் மனதார வணங்கி காரியபூர்த்திப் பழத்தை (மனோரஞ்சித பழம்) எடுத்து கொண்டு சென்றேன். அங்கு வந்திருந்தவர்களின் பட்டியலில் என் பெயர்தான் முதலில் இருந்தது. என் குரலை முறைப்படி test-உம் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் test-உம் நடந்து முடிந்தது. இறுதியில், என் வாய்ஸைத்தான் தேர்வு செய்வார்கள் என்று அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள்

எல்லோரும் ஏகமனதாகச் சொன்னது என் மனதிற்கு மிகவும் தெம்பாக இருந்தது. Walt Disney கம்பெனி கடைசியில் யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பது தெரிய இன்னும் 6 மாதங்களாகும். இருந்தாலும் சென்னை செலக்ஷன் கமிட்டி ஏகமனதாக என்னையே அக்கம்பெனி தேர்வு செய்யும் என்று சொன்னதையே நான் அன்னையின் அருளால் எனக்குக் கிடைத்த பாராட்டாக எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

நானும், என் தங்கையும், என் கணவர், மற்றும் தங்கையின் கணவர் என்றிந்த நாலுபேரும் எங்களை ஆதரிப்பதற்கு யாரும் கிடையாது, எங்களுக்கு நாங்களே துணை என்று தவித்துக் கொண்டிருந்த நாட்கள் உண்டு. ஆனால் அன்னையிடம் வந்துவிட்ட பிறகு இந்தத் தனிமை உணர்வு போய்விட்டது. அன்னையின் அரவணைப்பும், ஆசிகளும், இப்பொழுது எங்களோடு பழகுகின்ற அன்பர்களின் அன்பும் ஆதரவும் எங்களுக்கு என்றுமே உண்டென்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. அன்னையிடம் என்று வந்தோமோ, அன்றே நாங்கள் மலர்ந்துவிட்டோம். எங்கள் வாழ்க்கையில் வந்துள்ள மலர்ச்சி நிரந்தரமானது என்று உறுதியாக நம்புகிறோம்.

- ஸ்ரீலேகா

“அன்னை இலக்கியம்”

ரௌடியின் மனம்

(பிப்ரவரி 2001 இதழின் தொடர்ச்சி)

ஒரு பெரிய தொகையைக் கொடுத்து, “இந்தப் பத்தாயிரத்தை புருஷோத்தமச் செட்டியாரிடம் கொடுத்துவிட்டு சரக்கு அனுப்பச் சொன்னேன் என்று சொல்லி வா” என்றார்.

எண்ணிப் பார்த்து 500 ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் மீண்டும் சரியாக எண்ணிப் பார்த்துக் கொடுக்கும்படியும் சொன்னான்.

“நோட்டை எண்ணாமல் கட்டின் கனத்தைப் பார்த்தே எவ்வளவு தொகை என்று சொல்பவன் நான். என் கணக்குத் தவறாது. எண்ண வேண்டாம், கொண்டுபோய்க் கொடு போ” என்றார்.

என்ன இது எனக்குக் கணக்குச் சரியாத் தெரியலையா? மீண்டும் எண்ணிப் பார்த்து 500 ரூபாய் அதிகமிருப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான். அதை நாயுடுவுக்கு நிரூபிக்க எண்ணினான்.

புருஷோத்தமச் செட்டியார் கடைக்குச் சென்று, செட்டியாரிடம் பணத்தைக் கொடுத்து, “இதில் எம்மாந்தொகை இருக்குதுன்னு எண்ணிப் பார்த்து ஒரு சீட்டில் குறித்து வரச் சொன்னார். அந்தத் தொகைக்குச் சரக்கு அனுப்பி வைக்கச் சொன்னார் நாயுடு” என்று கூறினான்.

“எண்ணிக் கொடுக்கவில்லையா?” என்றார் செட்டியார். ‘நான் படிப்பறிவில்லாதவன். என்மீதுள்ள நம்பிக்கையில் என்னிடம் கொடுத்துவிட்டார். பத்திரமா வந்து சேர்ந்ததுதான்னு தெரிஞ்சுக்க எழுதி வாங்கிவரச் சொன்னாருங்க’ என்று கூறினான்.

செட்டியார் எண்ணிப் பார்த்துவிட்டு ரூ.10,500 என்று ஒரு சீட்டில் குறித்து “இதை நாயுடுவிடம் கொடுத்துவிடு” என்றார்.

சீட்டைப் பெற்ற கபாலிக்குத் தன் கணக்குச் சரி என்றது மகிழ்ச்சியாயிருந்தது.

சிறிது நேரம் கழித்து நாயுடு செட்டியாருக்கு phone செய்து கபாலி வந்தானா? பணம் வந்ததா? என்று விசாரித்தார்.

கபாலி வந்து பத்தாயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் கொடுத்ததையும் அதை ஒரு சீட்டில் எழுதி வாங்கிச் சென்றதையும் செட்டியார் சொன்னார்.

கபாலி நல்லவன் என்பதோடு கெட்டிக்காரன் என்பதும் தெரிய வந்தது.

திரும்பி வந்த கபாலியிடம் நாயுடு, “என்ன கபாலி செட்டியாரிடம் பணத்தைக் கொடுத்தாயா? சரக்கு அனுப்புவதாகச் சொன்னாரா” என்று விசாரித்தார்.

“நா சொன்னத நீங்க நம்புல. இந்தாங்க அவுரையே எண்ணிப்பாத்து எழுதித் தரச்சொல்லி வாங்கிவந்தேன்” என்றான். “நல்லது கபாலி நா தவறினாலும் நீ கவனமா இருந்தாச் சரி” என்று பாராட்டினார்.

அன்று சுந்தரம் இவனைத் தன்னிருப்பிடத்திற்கு நண்பன் என்ற முறையில் அழைத்திருந்தான். அன்று கடை விடுமுறை. அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டுப் புறப்படத் தயாராயிருந்தான். சுந்தரமே வந்து அழைத்துப்போனான். சுந்தரம் சில வேலைகளுக்காக ஒரு பஸ் இறங்கி வேலைகளை முடித்து அடுத்த பஸ் ஏறினார்கள். புறப்படும்போது ஒரு பெண் ஓடி வந்து ஏறினாள் ஏதோ அலுவலகம் முடிந்து வரும் பெண்போலும். தோளில் மாட்டியிருந்த பை வேகமாக நழுவ கைப்பிடி பற்றியிருந்த கம்பியை நழுவவிட நிலைகுலைந்து விழவிருந்தவளைக் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கபாலி சரேலெனச் சென்று விழாமல் பிடித்துக் காப்பாற்றினான். நழுவிய பையையும் பற்றி அவளிடம் கொடுத்துக் கலங்கிப்போன அவளுக்குத் தைரியம் சொல்லும் விதத்தில், “பரவாயில்லை, பயப்படாதீர்கள். உங்களுக்கு ஒன்றும்

ஆகவில்லை. கொஞ்சம் பார்த்து ஏறியிருக்கவேண்டும். சுந்தரம், சுந்தரம் நீ எழுந்து வா, நீங்கள் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று எவ்வித விகார உணர்வுகளுக்கும் இடமின்றி, முன்னால் சென்றுவிட்டான்.

அவன் செயலும், பேச்சும் அவனை நன்றியால் நனையச் செய்தன. பட்டணத்தில் ஓடும் பஸ்ஸில் ஏறுவது, விழுவது, ஆண்கள் பெண்களைச் சீண்டுவது யாவும் சகஜம். ஒவ்வொரு கூரியவுணர்வுள்ள பெண்களும் நாள்தோறும் மனம் நொந்து போவதும் இதனால்தான். ஆனால் இன்று கபாலியின் செயலில் அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏதுமில்லை. இயல்பாய் ஒரு நல்ல மனிதன் செய்யக்கூடியதைச் செய்தான். அவன் பார்வையில் கள்ளமில்லை.

“இவரு பெரிய ஹீரோ!” என்று பஸ்ஸில் ஒருவன் அநாகரிகமாகக் கிண்டல் செய்தான். பழய கபாலி மடிந்து விட்டான். இவன் புதியவன். பழய கபாலியாக இருந்திருந்தால் அங்கேயே அவனை அடித்து நொறுக்கியிருப்பான். யார் என்ன சொன்னால் எனக்கென்ன என்னால் இயன்றதைச் செய்தேன் என்று திரும்பிப்பாராமல் அன்னையை மனத்தில் நினைத்தான். அந்த மாறிய சபாவத்தில் அன்னை செயல்படத் தொடங்கினார்.

இறங்கவேண்டிய இடம் வந்ததும் கபாலியும், சுந்தரமும் இறங்கி நடந்தனர். “கபாலி, காலம் எவ்வளவு பொல்லாதது பார்த்தாயா? நீ எதிர்பாராமல் நடக்க இருந்த விபத்தைத் தைரியமாய்த் தடுத்தாய். வண்டியில் அத்தனை ஆண்களும் வேடிக்கை பார்த்தனர். இதில் கிண்டல் வேறு” என்று சினந்து கூறினான் சுந்தரம்.

“இளைஞன் என்றால் தவறு செய்வான் என்று பொதுவாக எண்ணும்படியிருக்கிறது. பஸ்ஸில் பொழுதுபோகாமல் எத்தனை பேர் வருவார்கள். இதெல்லாம் எனக்குப் புதிதில்லை. விடு, நான் சுத்தமானவன் என்பது என் நெஞ்சுக்குத் தெரியும்” என்றான்.

இவர்கள் பின்னாலேயே அந்தப் பெண்ணும் வந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

“என்னங்க”.. என்றழைத்தாள். இருவரும் திரும்பினர். அவள் இந்த ஸ்டாப்பில்தான் இறங்கியிருக்கிறாள். இவர்களைத் தொடர்ந்தும் வந்திருக்கிறாள்.

“உங்களுக்குத் தாங்ஸ் சொல்லக்கூடத் தோன்றவில்லை. இன்று ஆபீஸில் ஓவர்டைம். வேலையும் சற்றுக் கடுமை. அதனால் களைப்பாகக் குழம்பிப்போயிருந்தேன். மற்றபடி ஓடிவந்து ஏறுவது எனக்குப் பழக்கம்தான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எத்தனையோ ஆண்கள் பெண்களை ரசிப்பதைக் கண்டு மனம் வெறுத்திருக்கிறேன். உங்களுடைய பண்பு என்னை மிகவும் நன்றியுடையவளாக்குகிறது. உங்களை என் பெற்றோர்க்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். பக்கத்தில்தான் வீடு” என்றழைத்தாள். “சாதாரணச் செயலை பெரிதாக நினைப்பது உங்கள் நல்ல உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. இப்போது நாங்கள் அவசரமாகப் போவதால் பிறகு ஒரு நாள் பார்ப்போம்” என்று கைகூப்பி விடைபெற்றாள்.

கபாலி முதன் முதலாக ஒரு இளம் பெண்ணின் உள்ளத்தில் அவனேயறியாமல் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறான். இவன் பொருட்டு நீலா அன்னைமீது வைத்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை - மலையை நகர்த்தும் நம்பிக்கை மூலம் - அன்னை செயல்பட்டார். சுந்தரம் என்ற நல்ல நண்பன் வாயிலாக அவன் வீட்டிற்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்து கபாலியின் நல்ல மனத்தை அன்னை வெளிப்படுத்தினார்.

நாட்கள் சென்றன. நாயுடு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கத் தொடங்கினார். குறைபாடுகள் நேராமல் கடையைப் பாதுகாக்க வியாபாரம் பெருக வழிவகைகள் அனுபவத்தில் பழகிக் கொண்டான். நேர்மையாலும் உழைப்பாலும் - அன்னைக்கு உவப்பான குணங்களால் - நாயுடுவின் பெருமதிப்பிற்குப் பாத்திரமானான். சுந்தரத்தின் நட்பால் கணக்கு வழக்கெல்லாம் பயின்றான். நாயுடுவுக்குக் கபாலியைக் காணப் பெருமையாயிருந்தது. ஆண் வாரிசில்லாத தனக்கு இத்தனைப் பொறுப்புடனும் நல்லவுள்ளத்துடனும் ஒரு பிள்ளை கிடைத்தது பெரும் பலமாகவிருந்தது.

“என்ன அண்ணே! பெண்பார்க்க வேண்டியதுதானா? மாப்ளகணக்காயில்ல இருக்க” என்றாள் நீலா. கபாலி சிரித்துக் கொண்டான்.

“நீலா என் அக்கா மக என்னை ஏத்துக்கும்னு நீ நம்புறயா?” என்றான்.

“நிச்சயமா நம்புறேன். நீ பழய கபாலியண்ணனாய் இல்லாம இவ்வளவு மாறினபிறகு அதற்குரிய பரிசை அன்னை தராமலிருக்க மாட்டார்” என்றாள். எனக்குப் படிப்பில்லையே தங்கச்சி” என்றான் கபாலி. இதை நம்புறத்துக்கு பதிலா நீ அன்னையை நம்பினா அந்த நம்பிக்கையே உனக்கு உன் அக்கா மகளைத் தரும் என்றாள் உறுதியாக. “எப்படி இத்தனை உறுதியாகச் சொல்லுற?”

அன்னையீது வைத்த நம்பிக்கையை நான் நம்புகிறேன். அதனால் சொல்லுறேன். நமக்குத்தான் படிச்சவன், படிக்காதவன், பணக்காரன், ஏழை என்ற வித்யாசமெல்லாம். அன்னையின் அருள் எல்லாவற்றையும் விடப் பெரியது. எதையும் செய்யக்கூடியது என்றாள்.

“என்னமோ நீலா, நீ சொல்றாப்பலதான் நானும் நெனக்கிறேன். அந்த அன்னையோட எடுத்துக்குப் போன பிறகு நான் ரொம்பவும் மாறிட்டேன். அதுக்கேத்தாப்போல நாயுடு என்ன ரொம்ப நல்லா நடத்துராரு” என்று பரவசப்பட்டான்.

“இன்னும் போகப்போகப் பாரு அன்னையோட சக்தியை” என்றாள் நீலா.

கபாலி இவ்வளவு மாறிய பிறகு அவன் மல்லிகாவை இழக்கக் கூடாதே என்று அஞ்சலைக்கு ஆசை.

அந்த ஆசையெல்லாம் தம்பி மனசில வளக்காதன்னு சுமதி சொன்ன வார்த்தை தடுத்தது. எதற்கும் ஒருமுறை கபாலியுடன் போய்வர ஆசைப்பட்டாள்.

“கபாலி, நீயுந்தான் நல்லாச் சம்பாரிக்கற. ஒங்கக்காவுக்கு ஒங்கப்பா செய்யாத மரியாதைய நீ செய்தா என் மனக்கொறை தீந்திடும். ஒரு நடை போய்ப் பார்த்து வருவம் வா” என்றாள்.

பூவும், பழமுமாக அக்காவிற்கு, அத்தானுக்கு சேலை வேட்டியுடன் அம்மாவோடு கிளம்பினான். தான் முன்பு சென்றுவந்த விபரம் சொல்லாமல் யார்மூலமோ அறிந்ததாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டாள் அஞ்சலை.

“அட! இந்தப் பக்கம்தான் என் நண்பன் சுந்தரத்தின் வீடும் இருக்கிறது” என்றான் கபாலி.

“நீ முன்னால இந்தப் பக்கம் வந்திருக்கியா?” என்றாள் அஞ்சலை.

“ஒரே ஒரு தரம் சுந்தரத்தின் வீட்டிற்கு வந்தேனே இந்த வழிதான்” என்றான் கபாலி.

பஸ்ஸை விட்டிறங்கி இரண்டு தெருக்கள் கடந்து அடையாளமாய் வீட்டைக் கண்டுபிடித்தாள் அஞ்சலை. கபாலிக்கு மிகவும் கூச்சமாயிருந்தது. அத்தான் தன்னை எப்படி மதிப்பாரோ? பழகுவாரோ. அக்கா மக மெத்தப் படிச்ச புள்ள. நம்ம மதிக்குமா என்ற அச்சம். உடனே நீலா சொன்னதை நெனச்சுச் சட்டைப் பையில் இருக்கும் அன்னை படத்தைத் தொட்டுப் பார்த்து மனதிலும் எண்ணத் தொடங்கினான். “எந்த வேண்டாத எண்ணம் வந்தாலும் உடனே அதை அழிச்சு அந்த இடத்தில அன்னைய நெனச்சுக்க, மந்திரம் போட்டமாதிரி நடக்கும்” என்ற நீலாவின் சொல் பலித்தது.

முதலில் அத்தான்தான் வந்தார். “அடட வாங்க அதை, கபாலித் தம்பியா” என்று கேட்டு, “வாங்க மச்சான்” என்று அன்பு பொங்க வரவேற்றார். கூச்சமும், அச்சமும் விலகி இயல்பு நிலை ஏற்பட்டது.

“சுமதி, இங்க வா. யார் வந்திருக்காங்க பாரு” என்று உள்நோக்கிக் குரல் கொடுத்தார்.

உள்ளேயிருந்து வந்த சுமதி, “வாம்மா, வா கபாலி” என்று அழைத்தாள். தம்பியைக் கண்டதும் பாசமும், பரிவும் எழுகிறது. கூச்சத்துடன் பேசாதிருக்கும் தம்பியைப் பார்க்கிறாள். வெள்ளைவெளேர் என்று தழைய வேட்டி, முழுக் கைச்சட்டை, அழகாக வாரிவிடப்பட்ட அலையலையான கிராப் தலை. கம்பீரத்துடன் கலந்த அடக்கம். பிரமிப்பாக இருந்தது. இவன் ரௌடியாக அலைவதாக அல்லவா இராஜேசுவரி அக்கா சொல்லிச்சு.

உடனே அஞ்சலைக்கு ஒரு நம்பிக்கை. தன் தம்பியை நேரில் கண்டதும் பாசம் காரணமாகத் தன் பெண்ணை அவனுக்குத் தருவாள் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. மனித மனத்தின் இயல்பு இது. நடக்காது என்றபோது கடவுள் அருளை நம்பி அழைப்பார்கள். அருள் செயல்பட்டு நன்மை வரும்போது தன்னால்தான் நன்மை கிடைத்தது என்று நம்புவார்கள். அன்னையால் கபாலி மனம் மாறினான். அவன் மாறிய இடத்தில் அன்னை சக்தி செயல்பட்டு அபரிமிதத்தைத் தரும்போது மனித அகங்காரம் அதை அழிக்கத் தலைப்படுவதை மெய்ப்பிக்கத் தம்பியின் மீதுள்ள பாசத்தாலும், தம்பியின் தோற்றப் பொலிவாலும் பெண் தருவாள் என்றெண்ணினாள். அருளை விலக்கினாள். பாசம் இருந்தாலும் படிப்பில்லாத தம்பிக்கு மகளைக் கட்டிவைக்கச் சுமதிக்கு விருப்பமில்லை. அதே நேரம் படிப்பும், பணமும்தான் பெரிசா? குணத்தால உயர்ந்தவங்க இல்லையா என்ற நீலாவின் ஆறுதல் மொழிகளைக் கபாலி நினைத்துக் கொண்டான். மல்லிகா வந்தால் பார்த்துவிட்டுப் போகலாமே என்ற ஆவல். சொல்வதறியாது தவித்தான்.

எப்படியும் மாலைக்குள் மல்லிகா வருவதற்குமுன் இவர்கள் போய்விடுவார்கள் என்று எண்ணி சமாதானம் அடைந்தாள் சுமதி. அஞ்சலைக்கோ இரண்டுங்கெட்ட நிலை. மல்லிகாவைப் பார்த்து இவன் அன்புகொண்டு, அவள் மறுத்துவிட்டால் இப்போதுதான் திருந்தி நல்ல நிலையில் உள்ள கபாலி ஏமாற்றம் தாங்காமல் பழைய நிலைக்குப் போய்விடக்கூடும் என்று அச்சம். இன்றைக்கு இது போதும் என்றெண்ணினாள். மாப்பிள்ளை கபாலியை விசாரித்துக்

கொண்டிருந்தார். சுமதி பலகாரம் கொடுத்தாள். சிறிது நேரத்தில் புறப்பட்டனர். மல்லிகா வந்துவிட்டும் என்று ஒரு வார்த்தை கூடச் சுமதியோ, மாப்பிள்ளையோ சொல்லவில்லை. புறப்பட்டனர். கபாலிக்கு மல்லிகாவைப் பார்க்கவில்லை என்ற குறை. கேட்டது கிடைக்கும். கிடைக்கவில்லையென்றால் அன்னை நமக்கு நல்லதைத்தான் செய்வார் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அன்னை நமக்கு நல்லதைத்தான் செய்வார். நாம் வேண்டுவது நமக்கு நல்லதா என்று நமக்குத் தெரியாது என்ற நீலாவின் பேச்சை நினைத்து மனக்குறையை மறுத்துவிட்டான்.

தெருக்கோடி திரும்பி அடுத்த தெருவில் சென்றதும் அன்றொரு நாள் பஸ்ஸில் இவன் காப்பாற்றிய பெண் எதிரே வந்து கொண்டிருக்கிறாள். இவனுக்குப் பின்னே சற்றுத் தள்ளி ஏதோ சிந்தனையுடன் அஞ்சலை வந்து கொண்டிருக்கிறாள். இவனைப் பார்த்தவுடன் அந்தப் பெண் ஏகமாக மலர்கிறாள். “நீங்களா? இந்தப் பக்கம் எங்கே? இவ்வளவு தொலைவு வந்துவிட்டு என் கடனைத் திரும்பப் பெறாமல் போகிறீர்கள்” என்கிறாள். “இங்கு ஒரு உறவினர் வீட்டிற்கு.” என்று கபாலி முடிக்குமுன் பின்னால் வரும் அஞ்சலையைப் பார்த்து “பாட்டி நீங்களா” என்றாள் வியப்பும் மகிழ்வுமாக.

“மல்லிகா, நீ வர நேரமாகும்னு ஓங்கம்மா சொல்லிச்சு. அதான் பொறப்பட்டோம். இன்னொரு நாள் வாரோம். நீ கவனமாப் போ கண்ணு” என்றாள் பாசத்துடன்.

“கண்டிப்பா வாங்க பாட்டி. அவங்களையும் அழைச்சுட்டு வாங்க” என்றாள் கபாலியைப் பார்த்து. “ஆகட்டும் கண்ணு. நீ போ” என்றனுப்பி வைத்தாள். “இவள்தான் மல்லிகாவா? இவள்மீதா நான் ஆசைப்பட்டேன்? இத்தனை அழகும், பண்பும், அறிவும், படிப்பும் உள்ள பெண்ணை நான் ஆசைப்பட்டது தவறு. அவள் தகுதிக்கு ஏற்ப அவளுக்கு மாப்பிள்ளை அமைய வேண்டும்” என்று தன் மனத்தை மாற்றிக் கொண்டான் கபாலி. இந்த அவனுடைய பெருமிதமான எண்ணமே அன்னையின் அருள் செயல்படத் துணையாயிற்று.

மறுநாளே சுமதியும், மாப்பிள்ளையும் பூவும், பழமும், மஞ்சள் குங்குமமும் எடுத்துக்கொண்டு கலகலப்பாக வந்தனர். அஞ்சலைக்கு நம்ப முடியவில்லை. வாய்நிறைய வாங்க வாங்க என்றழைத்தாள்.

மாப்பிள்ளைதான் பேசினார். “எங்க பெண்ணுக்கு கபாலியை மாப்பிள்ளையா சம்பந்தம் பேச வந்தோம்”, என்று வெற்றிலைப் பாக்குடன் தட்டை நீட்டினார். அஞ்சலையின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு பேச்சுப் பேச எண்ணினாள். “எம்புள்ளைக்கு பெரிய படிப்பும், உத்யோகமுமில்ல. நல்லாச் சம்பாதிச்ச நாணயமாத்தான் வாழுறான். நாளைக்குத் தம்பிக்குப் படிப்பில்லைங்க கொற உங்க மனசல வந்துட்டா அவன் வாழ்வு என்னாகும்?” என்றாள் அஞ்சலை.

“பயப்படாதேயம்மா. நானும் மொதல்ல படிப்பில்லாதவனைக் கட்டிக்கிட மாட்டான்னுதான் தம்பி ஏதாவது நெனச்சு ஏமாந்து போகக்கூடாதுன்னு அவன் மல்லிகாவைப் பாக்கறதத் தடுத்தேன். ஆனா என் மக என்னைப்போலவே பிடிவாதக்காரி. கபாலிதான் ஒரு சமயம் அவளை ஆபத்துல காப்பாத்துச்சாம். அவங்க ரெண்டு பேருக்குமே அப்ப சொந்தம்னு தெரியாது. எம் பொண்ணு என்ன சொல்லுறா தெரியுமா? பெரிய படிப்புப் படிச்சு பேண்ட்டும் ஷர்ட்டும் போட்டு உத்யோகத்தால தன்னை மூடிக்கிட்டு பேப்பர் கொடுக்கும்போது திருட்டுத்தனமா கையைத் தீண்டுற ஆம்பிளைகளைப் பார்த்து வெறுத்துப் போனவங்களுக்குத்தான் மாமனைப் போல நல்ல மனசுக்காரங்க அருமை புரியும். எம் மனசல நின்னவரு எம் மாமனாவே இருப்பார்கு நா நெனக்கவேயில்லம்மா. அவரைத்தான் நா கல்யாணம் கட்டிப்பேன்னு சொல்லிட்டா. கபாலிக்கு இஷ்டம்னா பேசி முடிச்சிடுவோம்” என்றாள்.

கடை முடித்து இரவு வந்த கபாலி தன் கல்யாண நிச்சயம் அறிந்ததும் நல்லதா சேலை ரவிக்கை வாங்கி வந்தான். “அதுக்குள்ள அக்கா மவளுக்குப் புடவையா?” என்று மகிழ்ந்து கேலி செய்தாள் அஞ்சலை. “இல்லம்மா குப்பையா கெடந்த எம்மனசல அன்னையை வெச்சு அதைக் கோவிலா மாத்தின என் தங்கைக்கு” என்றான் கபாலி. நன்றியறிதல் அன்னைக்குப் பிடித்ததல்லவா. நீலா பக்திப் பரவசத்தால் கண் பனித்தாள்.

முற்றும்.

பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்

தம்பி - சைத்தியபுருஷன் என்பதை நம் அன்பர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அதை எப்படி இங்குக் கொண்டு வருவது?

அண்ணன் - 1) Being, Becoming, Being of the Becoming

2) புருஷன், பிரகிருதி, பிரகிருதியின் புருஷன்

3) ஆன்மா, வாழ்வு, வாழ்வின் ஆன்மா (சைத்திய புருஷன்)

இப்பிரிவினையைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் 3 நிலைகளை - மேலே சொன்னவற்றிற்குரிய நிலைகள் - விளக்க முடியும். எளிய பாஷையில், மேற்சொன்ன மூன்றை - மூன்றும் ஒன்றே.

துறவறம் - இல்லறம் - இல்லறத்தில் துறவறம் என்று கூறலாம். மேலும் விளக்கம் தேவைப்பட்டால்,

a) இல்லறம் - இன்று நாம் வாழ்வது, இன்ப துன்பங்களுடையது. கர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது, அதிர்ஷ்டம் நமக்கில்லை, எப்போதோ தானே வரலாம், நல்லது நடக்க வெகு நாளாகும். காலத்திற்குட்பட்டது. (வாழ்வு, பிரகிருதி, காலம்)

b) துறவறம் - தவம், இல்லறத்தின் இடர்பாடுகளற்றது. வாழ்க்கைக்குரியதல்ல, கடவுளை நாடுவது, காலத்தைக் கடக்கவல்லது. (இறைவனுக்குரியது) புருஷன், காலத்தைக் கடந்தது, இறைவன் செயல் விரைவாக நடக்கும்.

c)இல்லறத்தில் - துறவியின் தூய்மையுடன் இல்லறத்தை துறவறம் நடத்துவது, இல்லறம் தாழ்ந்தது என்ற (பூரணயோகி) மனநிலையிலிருந்து மாறி, இல்லறம் துறவியைப் பூரணப்படுத்தும் என அறிந்து, இறைவனின் கடமைகளை அவன் சார்பில் உலகில் பூர்த்தி செய்வது, காலமும், காலத்தைக் கடந்த நிலையும் சந்திக்குமிடம். (பூரணயோகிக்குரியது, சைத்திய புருஷன்; காலமும் காலத்தைக் கடந்த நிலையும் சேருமிடம்). **Instantaneous miraculousness** கூணத்தில் பூர்த்தியாகும் என்று பகவான் கூறும் நிலை.

மனித செயல் பூர்த்தியாகப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகும். தவசிக்கு இறைவன் செயல் விரைவில் பூர்த்தியாகும் - வாழ்வில்லை.

பூரணயோகிக்கு வாழ்வில் எந்தக் காரியமும் கூணத்தில் பூர்த்தியாகும்.

இந்தியர் இந்த மூன்றாம் நிலைக்குரிய மனநிலையை நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதில் மேற்கொண்டால் எந்த வேகத்திலும் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

தம்பி - வாழ்வில் பிரச்சினை தீருவதையும், கூணத்தில் அன்னை தீர்ப்பதையும் நடந்த காரியங்கள் மூலம் விளக்கினால் புரியும்.

அண்ணன் - ஒரு ஏழை கிராமம் வசதி பெறுவது, உலகில் ஆயுதக்குவியலைக் கலைப்பது, ஒதுக்கப்பட்டவன் நிலை

உயர்வது, சமூகம் எவரை அழிக்க முயல்கிறதோ அவர் முன்னேறுவது, பிள்ளைகள் படிப்பு வேகம் போன்றவற்றைப் பற்றி நம் அபிப்பிராயம் என்ன?

தம்பி - இதெல்லாம் நடக்காத காரியம், அப்படி நடந்தால் நெடுநாளாகும், பல தலைமுறையாகும்.

அண்ணன் - நீ சொல்லிய பதில் வாழ்வுக்குரியது. இந்நிலையை Becoming, பிரகிருதி, வாழ்வு, இல்லறம் என்ற பல சொற்களால் சொன்னோம். துறவறம் என்பது மோட்சம் பெறும் நிலை என்பதால் அதை நாம் விவரிக்கத் தேவையில்லை.

தம்பி - பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுவதைத் துறவறமும், இல்லறமும் இணைந்த நிலையாக நான் புரிந்து கொண்டேன்.

அண்ணன் - நிதானமான குடும்பஸ்தன் கட்டுப்பாடாக நடப்பதை நாம் அறிவோம். கட்டுப்பாடு எனில் ஆசை, கோபம் எழுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். அது போன்றவை எழாமல், கட்டுப்பாடு தேவைப்படாத நிதானம் சமத்துவம் எனப்படும். அந்நிலையில் சைத்திய புருஷன் வெளிப்படுகிறான். அம்மன நிலையில் செயல்படும் பொழுது காரியங்கள் அபரிமிதமாக வெற்றி பெறுகின்றன.

தம்பி - அம்மனநிலையில் காரியங்களைச் செய்தால் நம் பத்திரிகை விற்றதுபோலிருக்கும் அல்லவா? ஒரு பிரதிகூட விற்க முடியாது என்பது போன்ற பத்திரிகை அளவுகடந்து விற்றதல்லவா?

அண்ணன் - Mother's Force அன்னை சக்தி அம்மனநிலை - சமத்துவம், நிதானம் - மூலம் செயல்படுகிறது. நாட்டின் முன்னேற்றம் விரைவாகப் பூர்த்தியாக தலைமை அதுபோல் செயல்பட வேண்டும். அப்பொழுது அன்னை

சக்தி உள்ளேவரும். இந்தியருடம்பில் ஒளி அன்னை சக்தி செயல்பட உதவும். குடும்ப முன்னேற்றத்திற்கும் சட்டம் அதுவே.

தம்பி - இன்று நாம் செயல்படுவதையும், நாம் இருக்க வேண்டிய நிலையையும் ஒப்பிட்டுக் காட்ட முடியுமா?

அண்ணன் - இன்று நாமுள்ள நிலை இருக்க வேண்டிய நிலை

1. Casual	Fully serious
கவனமற்ற, கவலையற்ற நிலை	பொறுப்பான, இலட்சிய மனநிலை
2.Scattered attention	Concentrated attitude
மனம் நிலைப்படாமல் இருப்பது	இலட்சியமே குறியாக இருப்பது
3.ஆசை, கோபம் வருவது, வந்து கட்டுப்படுத்துவது	அவை எழாத நிதானம்
4.பிரச்சினை வந்தால் அன்னையை அழைப்பது	இடையறாத நினைவு
5.சூழலைக் கவனிப்பதில்லை	சூழலைச் சூட்சுமமாகக் கவனிப்பது
6.சமர்ப்பணமற்ற செயல், வேலையை ஆரம்பித்த பின் சமர்ப்பணம் செய்தல்	சமர்ப்பணமே முதற்கடமை, முடிவும் சமர்ப்பணமேயாகும்.

தம்பி - சில சமயம் பெரிய காரியங்களும் எளிதாக நடந்து விடுகின்றன. சிறிய காரியங்களும் நடப்பதில்லை. ஏன்? உதாரணமாக இப்பொழுது கரண்டி 1½ மணி நேரமாக இல்லை. நான்கு, ஐந்து பேர் கூப்பிட்டுப் பார்த்தனர். 4, 5 முறை கூப்பிட்டால் வரும் கரண்டி, 1½ மணியாக வரவில்லை.

அண்ணன் - இன்று ஏன் கரண்டி வரவில்லை என எனக்குத் தெரியும். காரணங்கள் ஆயிரம். பொதுவாகச்

சொல்வது கஷ்டம். இன்று 6பேர் உட்கார்ந்து கரண்டைக் கூப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் உட்காருமுன் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? “வரும், கரண்டி வரும், பாடேன்” என்றார்கள். “கரண்டி கூப்பிட்டால் வரும், வரும், பாடேன்” என்றால் வராது, எதிர்பார்த்தால் வராது. ஒரு முறையை வலியுறுத்தினால் முறை சக்தியை இழக்கும்.

தம்பி - பல காரணங்களுண்டு என்றீர்களே, சிலவற்றைச் சொல்லுங்கள்.

அண்ணன் - 1) எதிர்பார்ப்பது.
2) Challenge செய்வது, வருதா, இல்லையா எனப் பாடேன் என்பது.
3) நான் கூப்பிட்டால் வரும் என்பது - egoistic attitude.
4) நம்பிக்கையில்லாமல் கூப்பிடுவது.
5) வீடு முழுவதும் அசுத்தமாயிருந்தால் கரண்டி இதுபோல் வராது.

அன்னைக்குப் புறம்பான எந்த விஷயமும் ஊன்றிப் போன இடங்களில் அருள் செயல்படாது.

தம்பி - இது சிலருக்குத்தான் முடியுமா? எல்லோராலும் முடியுமா?

அண்ணன் - எல்லா விஷயமும் எல்லோராலும் முடியும். ஒருவரால் முடியும், அடுத்தவரால் முடியாது என்பதே பொது விதியில் இல்லை. அன்னையை அறிந்த முதலில் இந்தச் சக்தி வந்து விடும். நாளாகும் என்பதேயில்லை. எல்லா திறமைகளும் (கரண்டைக் கூப்பிடுவது போன்றவை) ஆரம்பத்திலேயே வரும்.

தம்பி - இதெல்லாம் கட்டுரையாக எழுதினால் புரியாது, கதையாக எழுதினால் புரியும்.

அண்ணன் - கதை மூலம் நன்றாகச் சொல்லலாம். அனுபவம் என்பது ஒருவருக்கு ஓர் அனுபவம் வருகிறது. எல்லா அனுபவமும் ஒருவருக்கே வராது. அதைப் பார்த்துப், புரிந்துகொள்ளவேண்டும். புரிந்தால் கதை எழுத வருமா? கதை எழுதுபவருக்கும் புரியவேண்டும். அன்னை பக்தராக இருந்து, இதெல்லாம் புரிபவர் கதை எழுதக் கூடியவரானால், ஒரு நீண்ட நாவல் எழுதினால் போதும். எல்லா சட்டங்களும் அதனுள் அடங்கும். அம்முயற்சி 25 வருஷமாகப் பலிக்கவில்லையே. இலக்கியம் சக்தி வாய்ந்தது. இலக்கியத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்தினால், அதாவது பயன்படுத்தியிருந்தால், பிரெஞ்சுப் புரட்சியைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்கிறார் ஓர் ஆசிரியர்.

தம்பி - அன்னையின் கொள்கைகள், வாழ்வின் எதிரொலி, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தத்துவங்களை உலகப் பேரிலக்கியங்களைப் படித்தவர்கள் அவை மூலம் எளிதில் அறிய முடியும்.

- தொடரும்.

அடுத்த மாதத்தில் வரும் தரிசன நாள்

ஏப்ரல் 24

அன்னை பாண்டியில் நிலையாகத் தங்க வந்த நாள்

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 177, Pappammal Koil Street, Pondicherry-12 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.
Editor: Karmayogi

மாம்பழத் தோப்பு

அன்னை இடையறாது நம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கிறார். அது அவர் அவதார நோக்கமல்ல, என்னும் செய்கிறார். மனிதன் இறைவனாகி, பூலோகம் சுவர்க்கமாக அவர் அவதரித்தார். அதற்கு மனிதன் அன்னையை, ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஏற்கவேண்டும். இதன் கட்டங்கள் ஏராளம். அதற்குரிய ஆராய்ச்சி பெரியது. யோகத்திற்குத் தேவையில்லாதது. வாழ்வில் முடியாதது. நான் இங்கு கருதுவது ஒரு சிறிய, முக்கிய, சிறப்பான அம்சம். திறமை, நேர்மை, ராசி, அம்சம், பொறுமை, உழைப்புள்ள ஆயிரம் பேர் உலகில் பிறந்த நிலையில் கேட்பாரற்று மடிகின்றனர். அவர்களில் சிலருக்கு அதிர்ஷ்டம் வந்து அமெரிக்கா போகின்றனர், பாரத இரத்தினம் பெறுகின்றனர், மத்திய மந்திரியாகின்றனர், கோடல்வராகின்றனர். இதுபோன்ற அம்சமுள்ள அனைவரும் அன்னையிடம் இதுபோன்ற பரிசைத் தவறாது பெறலாம் என்பதே நான் கருதுவது. எதுவுமில்லாதவர் அவற்றைப் பெறுவதும் முடியும். அதற்குரிய முறை வேறு. உலகில் எவராலும் எதுவும் முடியும் என்ற அன்னையின் கொள்கையில் ஒரு அம்சம் இது.

1967இல் 160 ரூபாய் சம்பாதித்தவர் 1972இல் ரூ. 650 பெற்றபொழுது வருஷத்தில் இலட்சரூபாய் அவருக்கு அளித்ததை மறுத்து விலகினார். மற்றொருவர் 1977இல் ரூ.2000/- சம்பளம் பெற்றவர் கீழ் சொன்ன முறை ஒன்றால் 1985இல் தொழிலதிபரானார். அம்முறைகளை இங்கு விவரிக்கிறேன்.

நாமெல்லாம் அன்னையிடம் வந்த முதல் ஓரிரு ஆண்டுகளில் வாழ்வில் ஏற்பட்ட நல்ல மாற்றம், உயர்ந்த மாற்றம், அதிர்ஷ்டம், ஆச்சரியங்களை அறிவோம். அது முதற் தொடர்பு. முடிவு எந்த மனிதனும், முயன்றால் முறையாக முயன்றால் எதுவும் சாதிக்கலாம் என்பது. அதற்கு மனித சுபாவம் எப்படிப்பட்டது, நம் சுபாவம் எந்த நிலையிலுள்ளது, எந்த மாற்றத்திற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம், என்பதை அறியவேண்டும்.

வடநாட்டுக் கதை ஒன்றை நான் பல முறை எழுதுவதுண்டு. அக்கதை மாம்பழம் மனிதன் அறியுமுன் நடந்தது. குரங்குக்கூட்டம் மாம்பழத் தோப்பில் ஆற்றங்கரையில் வசித்தது. ஒரு நாள் அரசன் தன் பரிவாரத்துடன் வருவதை ராஜா குரங்கு பார்த்து, யாரோ அரசனுக்கு மாம்பழத்தைக் கொடுத்துள்ளனர். அதைப்பெற அவன் வருகிறான். இனி நாம் இங்கிருக்க முடியாது. என் பரிவாரத்தை நான் காப்பாற்ற அக்கரைக்கு அவர்களை அழைத்துப்போக

பின்பக்க அட்டையில் தொடர்கிறது

வேண்டும் என இரு கரையிலுள்ள மரங்களில் கொடிப்பாலம் கட்டியது. கொடி ஒரு முழம் குறைந்தது. தானே அக்குறையைத் தன் கையால் பிடித்து நிறைவு செய்து குரல் கொடுத்தது. பாலத்தின் மீது குரங்குகள் அனைத்தும் வந்து சேர்ந்தன. ராஜாவுக்கு எதிரி பொறாமை நிறைந்த குரங்கு, ராஜா குரங்கை அழிக்கத் திட்டமிட்டுக் கடைசியாய் வந்து பாலத்தைக் கடந்து ராஜாவைக் கீழே பிடித்துத் தள்ளியது. ராஜா குரங்கின் மண்டை உடைந்தது. அரசன் எதிர்கரையிலிருந்து இதைக் கண்டவன் ஆற்றைக் கடந்துவந்து ராஜா குரங்கை மடியில் வைத்து ஆறுதல் சொன்னான். “நான் என் கடமையைச் செய்துவிட்டேன்” எனக் கூறிக் குரங்கு இறந்துவிட்டது. இதையே அன்பருக்குச் செய்தவர் ஒருவர். அவரே அன்பரை அன்னைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். ஒரு முறை அன்னையைத் தரிசனம் செய்தவர். அன்பரால் உயிர் பிழைத்தெழுந்து அன்பர் உயிரை எடுத்தவர். தம் சொத்தை முழுவதும் இழந்து தற்கொலை செய்து கொண்டார். பிறகு பிள்ளைகள் நடுத்தெருவுக்கு வரும் நேரம், முதல் தரிசனம் செயல்பட்டு பிள்ளைகள் சீக்கிரம் கோடல்வரர்களானார்கள்.

முதலில் எதுவும் தெரியாமல் அன்னையிடம் வருகிறோம். பிறகு சுத்தத்தை ஏற்கிறோம். கெட்டதை விட்டு நல்லதை ஏற்க முடிவு செய்கிறோம். பிறகு அப்படி மாறுகிறோம். முதலில் ஓரளவும் பிறகு முழுவதும் மாறுகிறோம். நல்லதையும் விடுகிறோம். இத்துடன் ஒரு circle வட்டம் முடிகிறது. அடுத்த வட்டம் ஆரம்பித்தால் அடுத்த கட்டத்தில் இதே கட்டங்கள் தொடரும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பலன்களைக் காண்கிறோம். 2, 3, 4 கட்டங்கள் கடந்து வந்தபின் மாம்பழக்குரங்கின் குணம் நம்மிடம் இருப்பது தெரியும். (பலனை அடைந்து துரோகம் செய்வது) மனத்தில் மனித சரித்திரம் முழுவதுமிருப்பதால் (sub-conscious) ஆழ்மனதில் “குரங்கு” அவசியம் இருக்கும். மேற்கூறியதில் வாழ்வு அவரை விலக்கிப் பிள்ளைக்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தது. அறிவால் அதை உணர்ந்து, சமர்ப்பணத்தால் விலக்கினால் அதிர்ஷ்டம் வரும்.

* எந்தக் கட்ட முயற்சிக்கும் உயர்ந்த பலன் உண்டு. எல்லோர் மனதின் ஆழத்திலும் ‘குரங்கு’ உண்டு.

* முதலிலேயே அதைக் கண்டு முழுவதும் விலக்கினால் முடிவான பலன் கிடைக்கும்.
